

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

NOVEMBER - DECEMBER 2015

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

LETO - YEAR 64
ŠTEVILKA - NUMBER 6

Misli november - december 2015

VSEBINA

Dan spomina odrešenja.....	3
Še nekaj spominskih obletnic v letu 2016.....	4
Sveto leto usmiljenja.....	5
Čestitka patru Valerijanu za 90 let.....	6
Izpod Triglava.....	7
Preseljevanje narodov.....	11
Gorenjska narodna noša v Avstraliji.....	13
Slovenski misijon Sydney.....	15
Življenje pri slovenskem društvu Sydney.....	22
Iz Kluba Triglav Mounties Group.....	25
Slovenski misijon v Melbourne.....	31
Veleposlanica Helena Drnovšek Zorko predala poverilna pisma	38
Novi afriški misijon patra Stanka Rozmana.....	39
Iz Kraljičine dežele.....	40
Vaši darovi.....	41
Slovenski misijon Adelaide.....	42
Matica pokojnih.....	46

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNI STRANI:

Fotografija zgoraj: Cerkev sv. Primoža na Jamniku v zimski lepoti. (Foto: Slovenija 2016)

Fotografija spodaj: Victoria Police Academy Carols - večer v pričakovanju božiča, Victoria Police Chapel, Glen Waverley, ponedeljek, 30. novembra 2015. (Foto: Marija Anžič)

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor)** in računalniški prelom: Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Marija Grosman, Marija Iskra, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | **Tel.: 03 9853 7787** | **Fax: 03 9853 6176** | **E-mail: misli@bigpond.com** | **Naročnina za leto 2016** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej** | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101** | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056** | **Tel.: 03 9387 8488** | **Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

Dan spomina odrešenja Remembrance Day

Enajsti dan enajstega meseca leta je v Avstraliji poseben spominski dan, ki ga imenujemo dan spomina – Remembrance Day. Ta dan z istim imenom praznujejo tudi v Kanadi in še kje po svetu z različnimi imeni. Na ta dan je namreč leta 1918 utihnilo orožje na zahodni fronti. Čeprav ta dan ni praznik, pa je vseeno v močni zavesti. Ob 11. uri dopoldne počastimo z minuto molka vse padle, ki so dali svoje življenje za domovino.

Katoličani pa začnemo že prvi dan enajstega meseca s posebnim praznikom vseh svetih; vseh, ki so pred nami živeli in izpričevali Božjo ljubezen v svojem času in so že deležni polnosti Božje slave. Takoj naslednji dan, **2. november, pa je spet dan spomina: Spomin vseh vernih rajnih.** Obiskali smo naša pokopališča, okrasili grobove s cvetjem in molitvijo ter marsikje z daritvijo svete maše ter prižgali svečke na grobove. V teh Mislih boste lahko v Matici pokojnih prebrali sto osemindvajset (148) imen rojakov, ki so se poslovili od nas, pa gotovo nismo zvedeli za vse.

Pa nas dnevi spominov ne vodijo samo na pokopališča. V nedeljo, 29. novembra 2015, smo s **prvo adventno nedeljo pričeli novo cerkveno leto. Na praznik Brezmadežne, v torek, 8. decembra 2015, pa smo na željo svetega očeta papeža Frančiška pričeli s svetim letom usmiljenja.** Tudi mi smo se in se bomo še pridružili dogodkom, praznovanjem in milosti svetega leta. O tem pišemo in bomo še pisali v prihodnjem letu. Logo svetega leta je delo slovenskega umetnika, jezuita patra Marka Rupnika.

Praznovanje božiča, 25. decembra, je dan spomina na Jezusovo rojstvo, ki je prelomnica časa in začetek našega štetja - po Kristusu. To naj bo naš pravi dan spomina, naš Remembrance Day, kajti Jezus Kristus je človekov Odrešenik in Kralj vesoljstva.

Za letošnje praznovanje voščimo vsem našim naročnikom, bralcem, rojakom, sodelavcem, prijateljem in znancem, vsem ljudem dobre volje milino svete božične noči, ki se tako blago razgrinja čez vso zemeljsko oblo, še posebej tam, kjer iz voljnega srca privre pesem: Sveta noč, blažena noč..., Silent Night, Holy Night...

Blagoslovljene božične praznike in polnost odprtosti Božjemu blagoslovu v novem letu 2016. Bog živi!

**p. Ciril A. Božič, p. Darko Žnidaršič,
p. David Šrumpf, Marija Anžič**

ŠE NEKAJ SPOMINSKIH OBLETNIC V LETU 2016

65 let od prihoda prvih dveh frančiškanov v Avstralijo iz ZDA, 65 let izhajanja Misli, 60 let misijona v Melbournu. Že v drugi polovici januarja 2016 bomo slovesno počastili te obletnice. Na naše povabilo bo prispel na obisk ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore, ki je bil že večkrat med nami kot provincialni minister slovenskih frančiškanov - kot pater Stane. Prvi in zadnji nadškof iz Ljubljane, ki je bil na obisku v Avstraliji, je bil dr. Alojzij Šuštar leta 1983 – od takrat je minilo že 33 let! Nadškof dr. Šuštar je takrat med drugimi bogoslužnimi opravili in srečanji v Melbournu v Kew okronal podobo Marije Pomagaj, v Sydneyu – v Merrylandsu blagoslovil novo dvorano ter v Adelaidi blagoslovil novo cerkev Svete družine v West Hindmarshu. Z nadškofom Stanislavom Zoretom pa se bomo skupaj ozrli na prehojeno pot, da bi zmogli še naprej po svojih močeh in z Božjim blagoslovom živeti in delati za skupno dobro in zveličanje duš!

PROGRAM OBISKA NADŠKOFA msgr. STANISLAVA ZORETA v januarju 2016

MELBOURNE:

Ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore OFM bo priletel v Melbourne v petek, 15. januarja 2016. Spremljal ga bo njegov brat Franci.

Sobota, 16. januarja: Obisk pokopališča Keilor in molitve ob grobu p. Bazilija za vse pokojne rojake v Avstraliji. Romanje v Ta Pinu, Bacchus Marsh.

Nedelja, 17. januarja 2016: ob 10. uri bo maševal in pridigal v naši cerkvi v KEW. Po maši bo kulturni program, družinsko kosilo in srečanje v dvorani.

Ponedeljek, 18. januarja: obisk melbournskega nadškofa in predsednika Avstralske škofovske konference msgr. Denisa J Harta.

CANBERRA:

V četrtek, 21. januarja, obisk nuncijskega (nadškof msgr. Adolfo Tito Yllana) v Apostolski nunciaturi v Canberri. Ob 6. uri zvečer bo daroval sv. mašo za tamkajšnje rojake v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu, Wisdom Street, nato bo srečanje in večerja v Slovenskem društvu v Canberri.

SYDNEY:

ROOKWOOD CEMETERY: V soboto, 23. januarja, bo ob 9.00 dopoldne blagoslov novega, razširjenega slovenskega pokopališča v Rookwoodu - St. Raphael's Slovenian Lawn.

MERRYLANDS: v nedeljo, 24. januarja, ob 9.30 dopoldne sveta maša ter nato kosilo v dvorani.

WOLLONGONG – FIGTREE, slovenska cerkev Vseh svetih: Nedelja, 24. januarja 2016, sveta maša ob 5. uri popoldne ter srečanje in večerja v dvorani.

MARIAN VALLEY, Canungra, Queensland:

V sredo, 27. januarja, bo ob 10. uri dopoldne maševal za rojake iz Queenslanda v Marijini dolini. Sledi srečanje in kosilo. (GPS Location: 2541 Beechmont Road, Witheren via Canungra).

ADELAIDE:

Petek, 29. januarja, sprejem v Adelaidi.

Sobota, 30. januarja: sveta maša v malteškem domu za starejše; obisk nadškofa msgr. Philipa Wilsona.

Nedelja, 31. januarja 2016: ob 10. uri bo sveta maša v naši cerkvi, srečanje v dvoranci ter nato kosilo v Slovenskem klubu Adelaide. Zvečer polet v Melbourne.

V ponedeljek, 1. februarja 2016, odpotujeta iz Melbourn domov v Slovenijo.

Sveto leto usmiljenja

Papež Frančišek je med spokornim bogoslužjem v baziliki sv. Petra v Rimu 13. marca letos presenetil, ko je napovedal **izredno jubilejno sveto leto usmiljenja**. Zbranim je povedal, daje pogosto razmišljal, kako lahko Cerkev jasneje pokaže svoje poslanstvo, da je priča usmiljenja. »Cerkev je v tem trenutku velikih epohalnih sprememb poklicana močnejše ponuditi znamenja upanja in Božje bližine in mora iti po poti, ki se začne z duhovnim spreobrnjenjem.«

Sveto leto se bo pričelo na praznik Brezmadežne, v torek, 8. decembra 2015 in bo trajalo do zadnje nedelje v cerkvenem letu, do praznika Jezusa Kristusa, Kralja vesoljstva, 20. novembra 2016.

Sveto leto je po papeževih besedah čas, da ostanemo budni in v sebi spet prebudimo zmožnost za gledanje bistvenega. Cerkev želi okrepiti zavedanje poslanstva, ki ji ga je zaupal Gospod na velikonočni dan: biti znamenje in sredstvo Očetovega usmiljenja. Bog vsemu svetu ponuja znamenja nežnosti, še zlasti trpečim in zapuščenim ter tudi tistim, ki so brez upanja, da bi jim bilo odpuščeno in bi se čutili ljubljani od Očeta.

Sveto leto naj bi kristjani živeli v luči Božje besede: »Bodite usmiljeni kakor Oče« (prim. evangelist Luka, 6 poglavje, 36 vrstica).

Kaj je jubilejno leto?

Sveta in jubilejna leta so posebna leta, ki jih Katoliška Cerkev posveča verski prenovi vernikov, da bi ti napredovali v veri. Cerkev želi na ta način rasti k pristnejšemu pričevanju ter velikodušnemu služenju ljubezni do bližnjega. Sveto ali jubilejno leto okliče papež vsakih 25 let. Poleg tega pa lahko razglasi sveto leto tudi ob posebej pomembnih obletnicah ali priložnostih krščanskega življenja. Razglasitev svetega ali jubilejnega leta spremljajo nekatera znamenja ali simboli, ki vernikom na primeren način pomagajo doživeti izkustvo velikih krščanskih resnic ter jih vodijo h globljemu odnosu do Gospoda Jezusa Kristusa: romanja, sveta vrata in odpustki.

Sveto leto naj bi spodbudilo prenavo vere in je povezano z izrednim odpustom. Redno sveto leto je nazadnje razglasil papež Janez Pavel II. leta 2000. Sveto leto usmiljenja je četrto izredno sveto leto, odkar je papež Bonifacij VIII. leta 1300 uvedel to možnost.

Razlaga logotipa Leta usmiljenja

Slovenski slikar v Rimu p. Marko Ivan Rupnik je izdelal znak (logo) izrednega svetega leta usmiljenja. Na tiskovni konferenci v Vatikanu ga je 6. maja 2015 predstavil predsednik Papeškega sveta za pospeševanje nove evangelizacije nadškof Salvatore Fisichella, prav tako geslo jubilejnega leta: Usmiljeni kakor Oče. Znak je prava mala teološka razprava o usmiljenju. Prikazuje Jezusa, ki nosi izgubljenega človeka. To je bila pogosta podoba v starodavni Cerkvi, ki kaže na Kristusovo ljubezen do človeka, ko je z odrešenjem dopolnil skrivnost učlovečenja. Dobri pastir se tako globoko in s takšno ljubeznijo dotika človeka, da mu spremeni življenje. S skrajno mero usmiljenja naloži nase človeštvo, njegove oči so prekrite s človekovimi. Kristus gleda z Adamovimi očmi in Adam s Kristusovimi. Vsakdo lahko tako odkrije v Kristusu novega Adama, lastno človeškost in prihodnost v Očetovi ljubezni. Umetnik je veličino Kristusove ljubezni do človeka umestil v podobo mandeljna, prav tako pogoste prvine starodavne ikonografije, ki predstavlja sobivanje dvojne narave v Kristusu: božje in človeške. Trije koncentrični krogi, ki prehajajo v vedno svetlejšo modro barvo, nakazujejo Kristusovo gibanje, ko človeka nosi iz noči greha in smrti, po drugi strani pa vedno temnejša barva predstavlja nedoumljivost Očetove vse odpuščajoče ljubezni.

Čestitka patru Valerijanu Jenku za častiljivih 90 let

Na praznik Gospodovega razglašanja - svetih treh kraljev, 6. januarja 2016, bo pater Valerijan stopil v novo desetletje svojega bogatega zemeljskega popotovanja - praznoval bo svoj 90. rojstni dan. To popotovanje je polno doživetij, lepih in težkih, kakor je pač naše življenje na zemlji. Kakorkoli so doživetja bogata, nepozabna zanj in za nas vse, pa vemo, da je naše bogastvo najprej Gospod sam, in Njemu se zahvaljujemo, da nas obogati tudi tedaj, ko smo preskušani. "Ko nas zadevajo tvoje preizkušnje, se učimo tvoje modrosti" (Iz 26,9).

Pater Valerijan je sedaj leto in pol v našem glavnem samostanu Marijinega oznanjenja v Ljubljani pri Tromostovju. Somašuje v cerkvi, spoveduje v spovednem kabinetu, obenem pa daruje molitve, žrtve in križe Gospodu, tudi za nas v Avstraliji. Bratje frančiškani v samostanu lepo skrbijo zanj, včasih ga kam povabijo, prav tako ga obiskujejo ali povabijo njegovi domači in kar nekaj naših rojakov iz Avstralije ga je doslej obiskalo in sporočilo pozdrave. Hvala vsem! Seveda bi pater še rad prišel med nas, a se vse bolj zaveda in čuti, da mu zdravje in leta tega več ne dopuščajo. Ostaja pa z nami in med nami v molitvenem spominu ter v iskreni hvaležnosti, saj je bil vnet delavec v slovenskem občestvu v Avstraliji vse od leta 1963 do svojega odhoda v Ljubljano sredi leta 2014. Hvala, dragi oče Valerijan! Pater Valerijan se iskreno zahvaljuje vsem za obiske, molitve, voščila, vrača pozdrave in vošči vsem božične praznike in blagoslova za novo leto 2016. Mi pa mu želimo srečno pot v novo desetletje, obdarjeno z zdravjem in Božjim blagoslovom ter srečo, ki mu jo podarjajo sobratje, njegovi sorodniki, naša povezanost z njim, ki se utrjuje tudi z obiski iz Avstralije, ki jo nosi v srcu, prav tako kot Slovenijo.

Bog Vas živi in ohranja, dragi oče Valerijan!

**p. Ciril A. Božič OFM OAM EV, p. Darko Žnidaršič OFM,
p. David Šrumpf OFM,
misijonarka Marija Anžič in slovenski rojaki**

**Gvardijana samostana pri Tromostovju p. Ambroža Mušiča
in p. Valerijana je povabil na kosilo Anthony Tomažin,
častni konzul RS za NSW, v njegovo restavracijo v Nebotičniku.**

**NAROČNINA ZA MISLI ZA LETO 2016 JE 60 AVSTRALSKIH DOLARJEV,
LETALSKO POŠILJANJE V TUJINO JE 120 AVSTRALSKIH DOLARJEV.
HVALA VSEM, KI REDNO PORAVNATE NAROČNINO ZA LETO NAPREJ
IN PODPIRATE MISLI Z DAROVI V BERNARDOV TISKOVNI SKLAD.**

BOG POVRNI VSEM SODELAVCEM IN DOBROTNIKOM!

**Klara in Ivan Bracar iz Sydneya
na obisku pri p. Valerijanu.**

**Marija Anžič, Susan in Dimitri Lajovic
s p. Valerijanom v Ljubljani.**

DON BOSKOVA CERKEV V MARIBORU

V Slomškovem mestu so 15. novembra 2015 blagoslovili prvo cerkev v Sloveniji, ki je posvečena sv. Janezu Bosku, zavetniku mladih. Nova župnijska cerkev za območje Nove vasi in Borove vasi je del Don Boskovega centra, ki so ga začeli graditi leta 2011. Temeljni kamen zanj je že leta 1999, ob drugem obisku Maribora in razglasitvi škofa Slomška za blaženega, blagoslovil sveti Janez Pavel II. Številni zapleti in dolgotrajni birokratski postopki so načrte salezijancev, ki so prišli v Maribor pred skoraj tremi desetletji, precej upočasnili. Kljub temu imajo zdaj prostorno cerkev, predlani in lani so odprli prostore za katehezo, mladinski center ter igrišča za mladino in otroke. Ustanovili so tudi Zavod Andreja Majcna. V prihodnjih letih nameravajo dokončati še večnamensko športno dvorano. Slovesnost blagoslovitve nove cerkve je sovpadala s sklepom jubilejnega leta sv. Janeza Boska in obiskom njegovega desetega naslednika Angela Fernandez Artimea. Cerkev je blagoslovil vrhovni predstojnik salezijancev, oltar v njej pa je posvetil mariborski nadškof Alojzij Cvikl. Vesel, da je svetišče posvečeno zavetniku mladih, je dejal: »Vemo, kako so danes mladi izpostavljeni. Kako tavajo sem in tja in to je moja želja, da bi tukaj res našli prostor, da bi bila to neka oaza v tem življenju in da bi tukaj našli prostor in se čutili sprejete, da bi lahko stopili v življenje kot samostojni, kot zrele osebnosti in da bi v tem našem času prevzeli tiste naloge, ki jih Bog pričakuje od njih. Bog pričakuje, da vsak od nas prispeva svoj delež k temu, da bi ta svet postal bolj Božji, bolj podoben Njemu.« Vrhovni predstojnik salezijancev pa je dejal, naj bo ta cerkev kraj molitve, iskanja Boga in medsebojnega srečevanja, še zlasti za mlade.

25 LET SLOVENSKE KARITAS

Katoliška dobrodela organizacije Slovenska Karitas, ki ima svoje korenine v Predalu dobrote oziroma reviji Ognjišče, praznuje letos svoj srebrni jubilej. 1. maja 1990 jo je ustanovila Slovenska pokrajinska škofovska konferenca. V naslednjih mesecih so škofje ordinariji ustanovili še škofijske

Karitas Ljubljana, Koper in Maribor. V letu 2006 smo z novimi škofijami dobili še škofijske Karitas s sedežem v Celju, Novem mestu in Murski Soboti. Praznovanje jubileja so povezali s Tednom Karitas, ki je običajno v zadnjem tednu novembra. Tudi letos se je na Slomškovi Ponikvi zbralo več kot tisoč petsto sodelavcev in prostovoljcev, kamor so poromali dan pred rojstnim dnev blaženega škofa Slomška. Romarsko srečanje s sveto mašo je vodil mariborski škof Alojzij Cvikl. Pri njej je celjski škof Stanislav Lipovšek v imenu škofovske konference Slovenski Karitas podelil odličje sv. Cirila in Metoda v zahvalo in priznanje za izredne zasluge na dobrodelnem področju v krajevni Cerkvi. Romarskemu shodu na Ponikvi je sledil 25. dobredelni koncert Klic dobrote v dvorani Golovec v Celju. Na njem je predsednik države Borut Pahor Slovenski Karitas ob njenem jubileju podelil državno odlikovanje „zlati red za zasluge“ za odlično uresničevanje človekoljubnega poslanstva. V sklopu jubilejnega Tedna Karitas se je po župnijah zvrstilo precej dobredelnih prireditev in drugih dogodkov. Nastal je tudi dokumentarni film z naslovom „V službi človekovega dostojanstva“ in knjiga „Obrazi ljubezni“.

NADŠKOF URAN SPET DOMA

Nadškof Alojz Uran je v začetku novembra 2015 od Svetega sedeža prejel dovoljenje, da se po bivanju v tujini lahko vrne v Slovenijo. Odločitve se je razveselil tako upokojeni nadškof Uran, ki je nekaj dni pred tem uspešno prestal operacijo, kot sedanji ljubljanski nadškof Stanislav Zore. Kot je povedal slednji, bo nadškof Uran glede na svoje zdravstveno stanje in v dogovoru z njim opravljal različne pastoralne dejavnosti ter pomagal pri življenju krajevne Cerkve. Nadškof Uran pa je povedal, da je pričakoval takšno odločitev, saj se je nekaj tednov pred tem srečal s prefektom kongregacije. Dodal je še, da je v času bivanja v Trstu čutil vez z mnogimi, ki so zanj molili. »Velikokrat sem čutil, kako je v ozadju vseh različnih dogajanj tudi veliko molitve, veliko žrtve, veliko dobrih misli in to je bila vzpodbuda, da sem čutil, da nisem sam. Predvsem, da imam za seboj Božjo roko, ki me podpira. Upam,

da bom lahko, ko se zdravje uredi, še delal za dobro tako doma kot tudi za naše zamejce, morda tudi za izseljence, s katerimi sem bil ves čas povezan.«

DRUŽINSKI REFERENDUM

V Sloveniji imamo od sredine novembra kampanjo pred referendumom o uveljavitvi novele zakona o zakonski zvezi, ki bo 20. decembra 2015. Potekal bo po novi ureditvi, ki določa, da se mora za zavrnitev zakona na referendumu izreči ne le večina tistih, ki se referendumu udeležijo, ampak mora ta večina predstavljati tudi najmanj dvajset odstotkov vseh volilnih upravičencev. Referendum je zahtevala „Koalicija za otroke gre“, ki si prizadeva zaščititi zakonsko zvezo moža in žene ter predvsem otroke. Po do sedaj veljavni zakonodaji je zakonska zveza skupnost moža in žene, njen pomen pa je v zasnovanju družine. Po novem bi bila zakonska zveza skupnost dveh oseb kateregakoli spola, prav tako z enakim pomenom. Vse, kar je doslej veljalo za ženo in moža, bi odslej veljalo tudi za razmerje dveh oseb kateregakoli spola. Ob tem novela iz določb družinske zakonodaje črta ženski in moški spol, iz obrazcev pa mamu in očeta ter ju nadomešča s staršem 1 in 2. Čeprav novela zakona zaradi referenduma ni stopila v veljavo, se je na začetku tekočega šolskega leta pokazalo, kaj nas čaka v prihodnje. V nekaterih šolah so na prvem roditeljskem sestanku dobili prijavnice za e-asistenta. Na mestu, kjer je običajno zapisano oče, mati, so avtorji prijavnice v duhu napredne zakonodaje napisali kar „prvi starš“ in „drugi starš“. Ker so se starši otrok uprli, so prijavnico umaknili. V primeru, da bi novela zakona, ki so jo vsilili nekateri lobiji s pomočjo koalicije in leve opozicije, veljala, bi se sklicevali na zakon, v katerem ni več moža in očeta, ne žene in matere. Čeprav zagovorniki novele zakona trdijo, da gre za človekove pravice, pa pravniki jasno poudarjajo, da poroka in otrok nista človekova pravica. Nesprejemljivo je, da novi zakon dvema osebama kateregakoli spola daje možnost posvojitve otroka in odločanja o rojstvu otrok. Takšna družba bo otroka obravnavala le še kot predmet trgovanja: omogočila bo umetno oploditev za zdrave ženske in nadomestno materinstvo, ki izkorišča socialno šibke matere, za moške homoseksualce. Sporni zakon tako jemlje otrokovo pravico do mame in očeta ter njegovo identiteto ter poznavanje prednikov, saj ga v primeru nezgode staršev ne bodo mogli posvojiti stari starši. Novela zakona prav tako ne predvideva ugovora vesti za tiste, ki se z novo zakonodajo ne bi strinjali

ter tako jemlje svobodo govora. Sporni zakon obenem jemlje denar iz proračuna in ga namenja nasprotnikom otrokovih pravic za širjenje sporne ideologije ter uvaja pritiske na javne uslužbenke in kandidate za zaposlitev. V večini javnih medijev so odkrito podprli zahteve gejevskih in drugih lobijev, istospolne poroke in podobno, o brisanju naravne zveze moža in žene, iz katere se poraja novo življenje ter pravici otrok do očeta in matere pa ne. „Koalicija za otroke gre“ upa, da bo prevladal razum, in da bo večina na referendumu zavrnila zakonsko novelo, ki škoduje zakoncem, staršem in starim staršem, predvsem pa otrokom. Pravice istospolnih parov bi namreč lahko uredili v posebnem zakonu, ki že obstaja, le dopolniti ga je potrebno, ne pa z redefinicijo družinskega zakonika.

BEGUNCI SKOZI SLOVENIJO

V Slovenijo je od sredine oktobra do konca novembra 2015 vstopilo več kot 270.000 prebežnikov. Ker je Madžarska 16. oktobra zaprla mejo s Hrvaško, se je val beguncev preusmeril v Slovenijo. Na začetku vlada ni bila pripravljena na tako množičen prihod beguncev in ker dogovora z Zagrebom ni bilo, je Hrvaška prebežnike na skrivaj vozila v bližino meje s Slovenijo in jih prepustila lastni iznajdljivosti. Tako so se prek polj, vinogradov in skozi vasi vile kolone beguncev. Policija jih je prestregla ter jih napotila v sprejemne centre v obmejnih krajih od Brežic in Dobove, do Zavrča in Lendave, kjer so jih registrirali in oskrbeli ter odpeljali v nastanitvene centre po državi. Od tam so v nekaj dneh nadaljevali pot do Šentilja in Gornje Radgone, od koder so odšli v Avstrijo. Cilj večine med njimi je Nemčija, Švedska in še kakšna od evropskih držav. Ko sta se vladi v Ljubljani in Zagrebu dogovorili za organiziran prestop meje, so se razmere izboljšale. Res je večina prebežnikov našo državo zapustila in se prek Avstrije napotila proti Nemčiji, a množica je bila skoraj neobvladljiva. Zato je Slovenija poostrila nadzor meje, pa tudi nekatere postopke pri obravnavi prebežnikov. Začela je ločevati med begunci in ekonomskimi migranti, na mejo pa postavljati ograjo. Kljub več poskusom Evropa zaenkrat ne najde prave rešitve ozirom primerne odgovora na begunsko krizo. Dogovor bo potrebno iskati tudi s Turčijo, kjer je trenutno največ beguncev, ki si želijo v eno izmed evropskih držav. Do takrat se bo morala vsaka država znajti po svoje.

JEGLIČEV DNEVNIK

Pri Celjski Mohorjevi družbi je izšla zajetna knjiga z naslovom Jegličev dnevnik. Anton

Bonaventura Jeglič, 28. redni ljubljanski škof, je med najdejavnimi škofi v več kot pol tisočletni zgodovini škofije. Veliko je pisal od pastirskih pisem in raznih teoloških del do priročnikov za različne stanove in drugih vzgojnih del. Njegov osebni dnevnik pa je bil večini doslej neznan. Povojna oblast je na skrivaj poskrbela za njegov prepis in ga uporabljala v svoje namene, zdaj pa je dostopen vsem. Gre za znanstveno-kritično izdajo Jegličevega dnevnika, sad požrtvovalnega dela širše ekipe pod vodstvom Blaža Otrina in Marije Čipić Rehar, ki je z delom začela pred skoraj desetimi leti. Pred sabo so imeli trinajst zvezkov z 2.388 rokopisnimi stranmi, ki jih hrani Nadškofijski arhiv v Ljubljani. Ta obsežen dnevnik je nastajal med januarjem 1899 in novembrom 1932, oziroma v času Jegličevega vodenja ljubljanske škofije. Znanstveno-kritična izdaja ima poleg spremnih študij še imensko, krajevno in stvarno kazalo. Zakaj se je odločil za pisanje dnevnika, škof ne pove naravnost. Iz nekaterih zapisov pa odkrijemo, da je bil dnevnik neke vrste sogovornik, saj škof ni našel človeka, ki bi se mu odprl, mu v vsem zaupal. Vodja nadškofijskega arhiva France Martin Dolinar je na predstavitvi dnevnika dejal: „Ker Jeglič nima človeka, ki bi se mu zaupal, postane dnevnik njegov zaupnik, v katerega prelije svojo dušo. Tako je dnevnik istočasno ogledalo časa, ogledalo njegovega pastoralnega dela, ogledalo škofije, ogledalo razmer, predvsem pa je ogledalo njegove duše. Tu se nam res zrcali Jeglič, ki sestopi s svojega knezoškofijskega sedeža in postane človek. V tem dnevniku se nam razodene človek z vsemi svojimi pozitivnimi in negativnimi lastnostmi, s svojim prizadevanjem in svojimi slabostmi. Torej človek, kot je samega sebe videl in čutil pred Bogom.“

UMRL FRANCE BUČAR

V Bohinjski Bistrici je 20. oktobra 2015 v 93. letu starosti umrl predsednik prve demokratično izvoljene slovenske skupščine France Bučar. Bil je eden od očetov slovenske ustave in med najvidnejšimi osebnostmi slovenske osamosvojitve. Iz Bohinjskega kota, kjer je bil rojen 2. februarja 1923, je odšel na škofijsko klasično gimnazijo v Šentvid. Med vojno so ga Italijani odpeljali v taborišče Gonars. Po rešitvi iz ujetništva se je pridružil partizanom. Po vojni je bil član KNOJ-a in OZNE, zatem je služboval v vodstvenih in upravnih organih nove oblasti. Leta 1956 je doktoriral na pravni fakulteti in tam ostal kot profesor za javno upravo; posvečal se je tudi gospodarskim vprašanjem. V

1970. letih je razburil oblast s kritičnimi članki, zato je izgubil službo na univerzi in postal oporečnik. V začetku osemdesetih let se je pridružil pobudnikom Nove revije in v 57. številki skupaj z drugimi objavil prispevek za slovenski nacionalni program. Bil je med vodilnimi pri Zboru za ustavo, ki je oblikoval besedilo majniške deklaracije in dal pobudo za ustavne spremembe; na tej osnovi so pozneje sprejeli dopolnila k slovenski ustavi, ki so omogočila prve večstrankarske volitve. Bil je med pobudniki Demosa in ko je ta zmagal na volitvah, je bil na ustanovni seji skupščine izvoljen za predsednika. Ta je pod njegovim vodstvom sprejela deklaracijo o suverenosti Slovenije in zakon o plebiscitu. Pod njegovim vodstvom so pripravili osnutek nove slovenske ustave. Predsednik skupščine je bil tudi med osamosvojitveno vojno in vse do leta 1992. Takrat je bil izvoljen tudi v prvi državni zbor. Leta 1996 se je upokojil, a je ostal aktiven v političnem življenju. Dolga leta je bil tudi predsednik Slovenskega panevropskega gibanja. Pokopali so ga v rodni Bohinjski Bistrici z državnimi častmi, cerkveni obred z mašo zadušnico pa je vodil škof Anton Jamnik.

BALANTIČ ZNOVA V OGNJU GROZE

Spomladi sta občinska sveta v Kamniku in Komendi soglasno sprejela odlok, s katerim sta knjižnici v obeh krajih poimenovali po pesniku Francetu Balantiču. Dan po obletnici Balantičeve smrti v Krajčevih hiši v Grahovem, 25. novembra 2015, pa je občinski svet občine Kamnik s 15 glasovi za, 10 proti in 4 vzdržanimi, potrdil predlog, da se nekaj mesecev veljavno in demokratično potrjeno ime mestne knjižnice, spremeni. Če bodo tako glasovali tudi v Komendi, bo ime v plamenih umrlega pesnika izbrisano. Na seji kamniškega mestnega sveta je bila tudi pesnikova sestra Tilka Jesenik Balantič, a ji niso dali besede. Zato je spregovorila po seji. Kot je povedala, je želela biti zraven, da bi slišala svetnike, kako razmišljajo potem, ko so knjižnici dali ime. „Vsi so bili zato, vsi so glasovali za, zdaj so pa ugotovili, da to ne sme biti, da Balantič ne sodi v javni prostor, oziroma, da ne more biti po njem imenovana knjižnica“, je povedala pesnikova sestra, ki se ji je zdelo, da je na političnem sestanku. Ob tem je ugotavljala, da so tisti, ki so glasovali zanj, povedali, kaj je pesnik, kaj je kultura, kdo je pesnik Balantič. Tudi tisti, ki so proti, so vsi prepričani, da je Balantič velik pesnik, ampak domobranec. So mu pa to pripravljene odpustiti, kar se zdi Tilki Jesenik Balantič ponižujoče. Kot je poudarila, je bil Balantič pesnik,

ki je v svojih pesmih izražal predvsem svojo bolečino časa. „Izrazil je bolečino tistega časa in je tudi žrtev tistega časa. Niti v eni svojih pesmi ni izpovedal nobene borbene misli, nobenih domobrantskih idej, nobenih izdajalskih in ne vem kakšnih idej.“ Zgrožena je, da mora petindvajset let po rojstvu demokratične Slovenije prenašati očitke o svojem bratu, ki jih leta 1945 ni bilo. Zdaj po sedemdesetih letih so ugotovili celo, da je bil zločinec in da je ubijal. Leta petinštirideset mu nobena udba, nobeden ni dokazal nobenega zločina, ampak samo njegove pesmi so dali na indeks in se o njem ni smelo pisati, ne govoriti, je povedala sestra Tilka in dodala, da so na skrivaj vsi brali njegove pesmi. Najbolj jo boli to, da je zdaj „samooklicani novinarček“ začel razglašati, da ima njen brat celo tri partizane na vesti. Tudi to so mu očitali, da je nekoga ubil leta 1944, in še pozneje, čeprav je bil že leta 1943 med pokojnimi. Prepričana je, da je čist in kot sestra lahko govori, ker še nima s prstjo zasutih ust. Želi si le, da bi ga pustili počivati v miru. Hkrati pa ugotavlja, da je govorjenje o odpuščanju, o spravi v naši domovini ena sama laž.

ŽIČNICE VOGEL V „AVSTRALSKIH“ ROKAH
Računalniško podjetje RRC računalniške storitve, katerega lastnik je Anthony Tomažin, med drugim častni konzul Slovenije v Sydneyu, je jeseni odkupilo več kot polovico delnic Žičnic Vogel. Anthony Tomažin se je konec novembra pridružil novemu nadzornemu svetu in s tem

Ljubljanski grad, novembra 2015: Franc Tratnjek z ženo (na desni strani fotografije) s sorodniki.

prevzel nadzor nad podjetjem. Napovedal je, da bodo preostalim delničarjem ponudili odkup njihovih delnic. Zaveda se, da smučarsko središče na Voglu ni zlata jama, je pa izziv, tako na področju zimskega kot poletnega turizma. Prihodki so v zadnjih treh letih zrastle za polovico in samo letos je imel Vogel več kot sto tisoč obiskovalcev. Zaveda se, da bodo potrebna vlaganja, obenem pa bo skušal turistično ponudbo Vogla in Bohinja povezati z Bledom in Postojnsko jamo.

NOV BANKOVEC ZA 20 EVROV

Zadnje dni novembra 2015 je devetnajst držav območja z evrom, med katerimi je tudi Slovenija, dobilo nov bankovec za 20 evrov. To je po bankovcih za pet in deset evrov že tretji bankovec iz serije Evropa z izboljšanimi zaščitnimi elementi. Če ga pogledate proti svetlobi, postane okence prozorno in pokaže se portret mitološke Evrope, ki je viden z obeh strani bankovca. Na njem je še smaragdno zelena številka in portret Evrope v vodnem znaku. Stari bankovci ostajajo v veljavi, a postopno jih bodo umikali iz obtoka.

Plačilo davkov v Sloveniji

Veleposlaništvo Republike Slovenije je prejelo informacijo Ministrstva za finance glede davčnega statusa oseb, ki se odselijo iz Slovenije in njihovih davčnih obveznosti. V praksi pogosto prihaja do situacij, ko osebe ob odhodu iz Slovenije za daljše časovno obdobje ne uredijo svojega davčnega statusa. V izogib tovrstnim situacijam je Ministrstvo za finance pojasnilo. Obseg obdavčitve fizičnih oseb je v Sloveniji odvisen od rezidentskega statusa. Rezidenti Slovenije so zavezani za plačilo dohodnine po t.i. » načelu obdavčitve po svetovnem dohodku«, kar pomeni, da so obdavčeni z dohodnino za vse dohodke, ki so jih dosegli v in izven Slovenije. Nerezidenti so zavezani za plačilo dohodnine le od dohodkov, ki imajo vir v Sloveniji. Z Zakonom o prijavi prebivališča so predpisane obveznosti posameznika iz naslova prijave in odjave stalnega prebivališča. Posameznik mora pred odselitvijo v tujino za stalno v Sloveniji odjaviti stalno prebivališče.

Poleg navedenega pa so si posamezniki dolžni urediti tudi svoj rezidentski status zaradi odhoda v tujino pri davčnem organu. Če tega ne storijo, se še vedno štejejo za slovenske rezidente, kar pomeni, da so obdavčeni po načelu svetovnega dohodka. Morebitna dodatna vprašanja stranke lahko naslovijo na Veleposlaništvo RS v Canberri, ki bo od pristojnih organov v Sloveniji pomagalo pridobiti odgovore.

Veleposlaništvo Republike Slovenije Canberra

Preseljevanje narodov

Cilka Žagar

Ko gledamo nasilje v Siriji, se sprašujemo, kakšen je načrt in cilj tega rušenja in pobijanja. Upamo, da tisti, ki imajo oblast, vedo, kaj delajo in zakaj. Ugibamo, kdo ima poštene namene, kdo je zločinec in kdo žrtev. Enim se smilijo ubogi muslimanski begunci, drugi bi reševali kristjane, eni upajo, da bo Amerika rešila svet in spet drugi trdijo, da brez Rusije ne bo reda in miru. Nekateri hvalijo Nemčijo, ker je sprejela množice beguncev, drugi protestirajo. Vsi smo rahlo prestrašeni.

Nove generacije iščejo nove poti. Spominjamo se, kako je ves svet sovražil Nemce po vojni, a jih zdaj vsi hvalijo kot najbolj humanitarne in požrtvovalne. Japonska spet igra pozitivno vlogo. Rusija je postala bolj konservativna kot Amerika. Putin je rekel, da ne smemo pozabiti, da so Rusija in Amerika v vojnah vedno bile zaveznici. Včerajšnji sovražniki so današnji prijatelji in obratno. In nihče ne more prerokovati, kdo bo naš ali njihov jutri.

V pogovoru s prijatelji vidim, da zastopajo nasprotujoča si stališča glede muslimanov, Izraela, Palestine, Sirije, Irana, Iraka in na sploh svetovne politike. Nekateri krivijo zahodne oblasti, drugi islamiste. Verjamem, da so prepričani o tem, kar trdijo, a jaz kljub vztrajnemu iskanju resnice še vedno nimam v dvomih. Zdi se mi, da, kot vedno, najbolj trpijo nedolžni ljudje, ki bi radi živeli v miru. Te ljudi premikajo velesile kot na šahovnici. Sedaj že nekdanji avstralski ministrski predsednik Tony Abbot trdi, da je dolžnost voditeljev zaščititi državne meje in ustaviti tok preseljevanja narodov. Njegove uspehe zdaj mnogi dajejo za vzgled Evropejcem. Morda pa ravno velesile povzročajo preseljevanje. Iščem po internetu in elektronskih poštah informacije, ker bi bila rada na strani pravičnih in poštenih. Irena iz Slovenije piše: »Preseljevanje narodov je resničnost, ki je nihče ne more ustaviti. Kdor ne pomaga beguncem, nima srca in se ne more imenovati človek. Dobrodošli novi sodržavljanji.«

Barbara iz Slovenije piše: »Mogoče bo v zgodovinskih knjigah čez 100 let pisalo na kratko takole: Opustošena Evropa se je po 2. svetovni vojni in padcu berlinskega zidu zedinila v Evropsko unijo s skupnim parlamentom. V letih razcveta pa je izbruhnila 3. svetovna vojna. Na Bližnjem Vzhodu se je začelo preseljevanje narodov. Nemčija nima naravnega prirastka, zato potrebujejo in vabijo mlado delovno silo, da bo delala za stare Nemce.

Cilka, zavedati se morava, da obe spadava med privilegirane, ker živiva v izobilju in predvsem MIRU. Spadava v tanek zgornji sloj me d 1% – 5% ljudi. Zavedati se morava tudi, da si drugi želijo imeti, kar imava medve. Objem iz domovine, ki jo na globusu le redki begunci prepoznajo kot raj na zemlji, zato pešačijo v Nemčijo.«

Neda piše, da jih je groza in strah pred prihodnostjo in da bi nekdo moral zaježiti reko ljudi, ki teče proti zahodu.

Janez piše: »V letih 2012 in 2013 so muslimanski skrajneži z vseh koncev sveta premlevali, kako bi lahko popolnoma uničili in destabilizirali Evropo. Porodila se jim je genialna ideja. Ker se Evrope ne da napadati od zunaj z orožjem, ostane edina možnost le napad od znotraj. Ugotovili so, da je Evropa najbolj ranljiva prav v svojem bistvu, to je demokraciji. Skrajneži so začeli svoja grozljiva mučenja, obglavljanja, posilstva, ugrabitve, kar je pognalo ljudi proti Evropi, Evropa pa bo zaradi svoje 'demokratične' invalidnosti in naivnosti padla na kolena. V letu 2014 so bili pogoji že skoraj idealni in povabilo nemške kanclerke je odprlo vrata. Za ekstremiste je bilo to darilo, ki so ga čakali.«

Muslimanski begunci so dobili navodila, naj iščejo zaveznike pri dobrodelnih organizacijah in humanitarnih delavcih, ki bodo v vsaki državi na njihovi strani neodvisno od politike. Vsakič, ko se migracija ustavi na mejah, morajo postaviti v ospredje otroke in ženske. »Otroke dvignite visoko v zrak. Najprej je potrebno poskušati brez sile, če ne gre, se mora sila stopnjevati. Če na mejah še ne bo dovolj ljudi, oziroma, če v skupinah ne bo žensk in otrok, počakajte, da se zbere večja skupina – vsaj 50 oseb – in nato začnite s stopnjevanjem pritiska.« Dokler so meje proti Nemčiji odprte, lahko Slovenci živimo v iluziji varnosti. To je seveda samo iluzija, saj bo taka masa migrantov popolnoma destabilizirala Evropo.

Tako moji prijatelji ocenjujejo dogodke. Se mi zdi, da bomo videli, kdo ima prav in kdo ne šele takrat, ko ne bomo mogli več ničesar spremeniti. Zgodovina se ponavlja. O vojni v Siriji bomo vedeli šele, ko nam bodo zmagovalci napisali, kaj se dogaja zdaj. Nekoč v prihodnosti bomo mogoče tudi lažje sodili, kdo je bil pravičen in kdo ne. Ljudi sodimo po njihovih preteklih dejanjih. Nečloveško krutost je težko vnaprej prerokovati ali obsoditi. Ne Stalin ne

Hitler ne Pol Pot in ne Tito niso napovedali svojih krvoločnih načrtov, dokler niso prišli na oblast. Iz zgodovine vidimo, da so vsi narodi sposobni biti nasilni v določenih okoliščinah. Ko se ljudje počutijo ogroženi, postanejo napadalni in kruti. Tako tudi v današnji zmedi. Tako je tudi v živalskem svetu.

Vse to me spomni na Slovenijo pred drugo svetovno vojno. Kako preplašeni in miselno razdrobljeni so morali biti starši odraščajočih otrok in kako neobveščena je bila večina Slovencev o svetovni politiki na začetku vojne, ko je Slovenija padla v ogenj velikih sil, ki se niso ozirale na naš narod v svojih načrtih podjarmljenja. Ni bilo radia ne televizije, kaj šele interneta in Facebooka. Učili so se v šoli, cerkvi in družini. Niso se niti zavedali, kako so ogroženi od boljševizma, nacizma in fašizma. Kako naj kmečki šestnajstletni fant, ki nikdar ni potoval dalje od njive, šole in cerkve, odloča o tem, kdo ima prav in kdo ne? Kdo je prijatelj in kdo sovražnik? Tega fanta je vzela ena ali druga stran in mu dala puško, da je streljal, kamor so mu ukazali. Le redki Slovenci se zanimajo za revolucijo v Sloveniji; priče so pomrle in mladina se bori za prihodnost. Prav je tako, vendar s pogledom nazaj lažje razumemo in ocenjujemo tudi trenutne vojne viharje. Vsi smo že siti pogrevanja starih grehov, vendar še vedno prihajajo na dan novi viri informacij. Stari zgodovinarji zdaj v svobodi kritizirajo dogajanja tistih zmedenih kritičnih dni druge svetovne vojne. S pogledom nazaj je lahko svetovati, kako bi se morali Slovenci upreti nasilju. Ivan mi je poslal knjigo Franca Jeze *In zgodil se bo čudež*. Boris Pahor predstavi Franca takole: »pisatelj, politik in videc.« Franc je res bil priča dogodkov pred vojno, med njo in po njej. Rojen je bil leta 1916 na Ptuj in je umrl v Trstu leta 1984. Zanj je bil čudež slovenska državnost in vse življenje se je aktivno zavzemal za to uresničenje. V svojih esejih komentira življenje v stari in v novi Jugoslaviji, ki je izkoriščala Slovenijo v prid južnim republikam. Franc pravi, da so pred vojno mnogi Slovenci bili že siti jugoslovanskega zatiranja in izkoriščanja in so se celo veselili Nemcev. Jugoslavija, stara in nova, je hotela izenačiti kulturo, ekonomijo in življenjski standard vsega Balkana. Seveda je bil to vedno korak nazaj za Slovenijo. Precejšnje število Slovencev je celo obžalovalo odločitve, da so se pridružili Jugoslaviji, nekateri so si celo želeli nazaj v staro Avstrijo.

Slovenci na vodilnih mestih so bili obveščeni o krutosti ruske revolucije, zato so se bali boljševizma. Kot krščanski demokrat se je Franc med vojno pridružil OF in zaradi tega preživel večino vojnega

časa v italijanskih in nemških zaporih. Pravi, da je Osvobodilna fronta bila dobro organiziran tabor za upor proti okupatorju, ker je bila pod strogim sovjetskim vodstvom. Medtem pa so slovenski protirevolucionarji bili neorganizirani in neenotni; niso imeli vodstva od zunaj, ampak so skušali sami braniti svoj dom in narod pred boljševizmom, nacizmom in fašizmom. OF ni sprejela v svoje vrste protirevolucionarjev, ker tega Sovjeti ne bi dovolili. Če se hočeš boriti v sklopu OF, moraš sprejeti njen končni cilj, komunistično revolucijo. Niti komunisti niti protikomunisti niso imeli tretje izbire. Če nisi naš, si njihov; če ne sprejmeš naših pravil, si proti nam. Hočeš, nočeš. Po vojni so Nemci in Italijani na smrt obsodili le peščico zločincev, medtem ko so komunisti enostavno pobili vse svoje politične nasprotnike, in to v mirnem času, brez sodišč. Stalin je po vojni dal pobiti milijone svojih političnih nasprotnikov. Te razlike o pravičnosti ne moremo prezreti, ker je pustila trajen madež na vsej Sloveniji. Mnogi pošteni partizanski borci so se po vojni spraševali, če so se borili za takšno ureditev. Mnogi pošteni Slovenci, partizani in domobranci ter njihove družine so pobegnili v Nemčijo ali naprej v svet. Tudi Franc Jeza je pobegnil v Trst. Franc je večino življenja živel na Primorskem, zato se v njegovem pisanju čuti odpor do Italije, ker so se Primorci vedno čutili zatirane od Italijanov.

Razumljivo je, da zmagovalci pišejo zgodovino sebi v čast. Nas, povojno generacijo, so intenzivno prepričevali o svojem herojstvu in podlosti svojih nasprotnikov. Protirevolucionarje so ožigosali za narodne izdajalce. Smrt fašizmu in narodnim izdajalcem! Kako vznemirjeni smo vzklikali: »Stalin, Tito, partija«, v prepričanju, da so to nosilci idealne družbe. Seveda smo Stalina izbrisali, ko so nam tako naročili.

Se mi zdi, da voditelji vseh časov izrabljajo za svojo propagando Jezusov nauk o pravičnosti, ker vedo, da je v vseh nas nekaj, kar hrepeni po poštenju in pravičnosti. Prepričati morajo ljudi, da se borijo za ideale človeštva in ne za ambicije voditeljev. Obljubljajo brezrazredno družbo, ker vedo, da zatirani vedno želijo biti enaki vladajočim. Vsi za enega, eden za vse. Oh, kako navdušeno smo vzklikali parole, ki so nam jih napisali na srce. Nič ni črna belega. Nič ni trajnega. Vse življenje iščemo resnico, a hkrati delamo po lastnem prepričanju, ki je vedno pomanjkljivo in obarvano z lastnim znanjem in izkušnjami. Vsa ta prepričanja so seveda tudi osnovana na narodni in verski pripadnosti. Moj mož Jože je končal z napeljavo elektrike in

lastnik hiše, Bosanec, ga je povabil na kozarček najboljših bosanske rakije. Ko sta kozarček popila, je Jože prebral na steklenici, da piše: prava srbska slivovica. Bosanec je pljunil, zlil rakijo v stranišče in steklenico razbil. Rakija je bila ista, le prepričanje se je spremenilo. Ker je bil Bosanec nepismen, ni vedel, da so mu kupili srbsko slivovico.

Ko sem na TAFE učila emigrante z vsega sveta, so z mojo pomočjo napisali svoje življenjepise, ki jih je Historical Society tiskala v dveh knjigah. Ob poslušanju njihovih izpovedi sem spoznala, da moj pogled na svet in preteklost ni edino veljaven. Vsi gledamo na preteklost, kot smo jo doživljali.

Aboriginka Sally Morgan je v knjigi *My Place* zapisala: »Moramo najti način, kako živeti skupaj v tej deželi in to se bo zgodilo, ko bodo naša srca, misli in dejanja posvečena spravi. To se bo zgodilo, ko bo na tisoče zgodb povedanih in poslušanih z razumevanjem.«

Težko je biti všeč vsem ljudem. To me spomni na zgodbo o možu, ki je imel mlado in staro ženo. Ko je začel siveti, mu je mlada žena izpulila sive lase, da bo bolj njej podoben. Stara žena mu je pulila črne lase, da bo siv kot ona. Ko je postal plešast, ga ni marala ne ena ne druga.

Tudi voditeljem narodov je težko najti pot, ki bo všeč vsem. Mnogo ljudi kritizira in obsoja Ameriko in vso zahodno demokratično ureditev, toda begunci izbirajo z nogami, ko pešačijo proti zahodu. Za nje je zahodna demokracija še vedno obljubljena dežela. Reka ljudi teče proti zahodu in ne obratno. Demokracija je očitno bolj privlačna kot totalitarni režimi.

PISEMCE Z VOŠČILOM CILKE ŽAGAR

Dragi moji, bližajo se božični prazniki in upam, da se bomo spet vsaj v Mislih in pismih srečali.

Zadnja leta sem se sprijaznila z usodo in začela novo poglavje življenja. Srečujem se z Lightning Ridge prijateljicami in prijatelji, s katerimi sem preživela skoraj pol stoletja. Ti ljudje so prav tako prišli sem v šestdesetih in sedemdesetih letih prejšnjega stoletja. Bili smo mladi avanturisti na začetku zgodovine Lightning Ridge-a. Povečini smo zadovoljni s svojimi odločitvami, vendar se razhajamo, ko se v mislih vračamo eni v Azijo drugi v Evropo, Afriko, Ameriko. Pustili smo sledi po vseh kontinentih in prinesli v naše rudarsko turistično mestece vonj vsega sveta. Ker smo ista generacija, se radi spominjamo mladosti in domačih krajev.

Postali smo mozaik sveta in skušamo ustvariti sliko svoje identitete. Mislim, da nobeno drugo malo mesto nima toliko razstav in kulturnih prireditev kot Lightning Ridge. Vsi bi radi na nek način povedali, kdo smo in kaj mislimo.

Redno mi telefonirajo prijatelji in vprašajo, kaj je novega. Se mi zdi, da je v starosti manj novega kot v mladosti. Mogoče se tu pa tam oglasi nov boleči del telesa in nas opozori, da bi bilo lahko še bolj boleče. Opažam, da so moji vrstniki povečini izbrali vsak zase nov način zdravljenja, prehrane in gibanja; v revijah in na televiziji redno priporočajo nove načine življenja. Seveda se ti načini menjajo, ker novice morajo biti vedno nove. Kako dolgčas bi bilo, če bi vedno isto priporočali.

Ko pozimi plavam v vročem arteškem bazenu, poslušam politične in filozofske razprave turistov iz celega sveta. Tako se mi odpirajo nova obzorja. Zadnje čase tudi berem literaturo azijskih in afriških piscev in vidim, da moje gledanje na svet in življenje ni nujno edino pravilno. Včasih se spomnim kitajskega reka: Bog nas obvaruj zanimivih dni. Prevec je iger in kruha, zato čas prehitro teče.

Želim Vam blagoslovljene praznike in srečno v novo 2016-to leto.

Cilka Žagar

Gorenjska narodna noša v Avstraliji! Anica Smrdel

Avstralija, kjer živim, vidim da nima svojih narodnih noš. Tudi mi, Slovenci, največkrat uporabljamo gorenjsko – morda zato, ker so naše avbe zelo lepe in privlačne; vsak tujec se hoče slikat z nami. V zalogi imamo tudi prekmursko, belokranjsko in primorsko nošo. Vsaka je po svoje lepa. Naše sestre frančiškanke so vedno skrbele za narodne noše, jih popravljale, posojale mladim in starejšim. Ne v verskem središču in ne v slovenskih klubih ni bilo nastopov brez narodnih noš, nosili so jih celo ob pogrebih. Tiste, ki so prihajali v Avstralijo na obisk, smo pričakali na letališču v narodnih nošah. Mnogo let je minilo, odkar so sestre, ki so delovale med nami, poleg mnovega drugega dela skrbele za otroški vrtec in tudi za narodne noše. Same so pletle nogavice. A vrnile so se v Slovenijo. Meni je ostal lep spomin na sestro Hilarijo, ki je nam naredila dve čudoviti avbi. Na počiva v Božjem miru! Nekatero sestro še živijo in delujejo v Sloveniji. Ko so odšle, smo jih zelo pogrešali. Šele takrat smo videli, kakšno delo so opravljale v Avstraliji. Rada sem po njihovem odhodu skrbela in poprijela za delo v cerkvi. Skrbela sem tudi za narodne noše,

ki so sedaj v Baragovem domu, kjer živijo naši patri frančiškani. Soba, kjer jih hranijo, je lepo urejena. Za njo sedaj skrbi mlada mamica Slomškove šole.

Kot otrok, sem se tudi jaz rada oblekla v narodno nošo. Ko gledam v album, pričnem šteti, koliko fotografij imam oblečena v narodno nošo: 137. Kaj šele otroci! Na vsaki fotografiji smo v drugačnem kroju. Leta 2013 je minilo 25 let, odkar zastopam slovensko skupnost pri procesiji, rožnem vencu in pri maši v melbournski stolnici sv. Patrika. Naši hčerki sta tako rekoč odrasli v narodnih nošah. Ko smo bili leta 1978 na dopustu, sta v Avstriji, kje imamo sorodnike, dobili 'Dendelne'.

Izgedali so kod narodne noše, eden rdeč, drugi zelen. Hčerki, štiri in šest letna, sta izgledali v njih zelo lepi. V Trstu smo pa kupili za ta mlajšo hčerko precej veliko punčko, ki je imela dudko. Tudi jokala je, če si ji dudko vzel. To je bil najlepši spomin iz Slovenije. Leta so tekla, otroci so rastle, in vedno več sta nastopali v slovenskem jeziku. Čeprav sem zrastle brez mame, sem se zavedala, da je prva šola doma. Pri nas smo vedno govorili slovensko. Vsak večer smo se prekrizale z žegnano vodo (kropilnik je bil v sobi) in klečale ob postelji. Ob nedeljah so brale berila. Teden prej sem besedila prinesla domov in vsak večer sta enkrat prebrali, da sta znali pravilno izgovarjati in gladko brati.

Lani oktobra je minilo 40 let, odkar so pričela slovenska verska središča v Avstraliji pripravljati mladinske koncerte. Vsako leto je bil v drugem kraju, izgleda pa, da so se lani pri nas v Melbournu oz. v Kew zaključili. Gledam fotografijo naše starejše hčerke Veronice, ko je prvič nastopala na koncertu. Sestre frančiškanke so ji naredile iz papirja tri vrtnice, ki jih je držala med nastopom v roki. Belo poklanjam mami, ki mi je dala življenje, plava je za očeta in rdeča za narod..., sem že pozabila besedilo. Blizu nas je živela gospa, ki je prišla v Avstralijo s štirimi otroki. Ko je videla naše otroke, kako nastopajo v slovenskem, je sama sešila narodne noše z rutkami rutke, jih prinesla in ni hotela plačila. Izdelane so bile iz svilene podloge, ena modra, druga rdeča. Še danes smo ji hvaležni. Njeno ime je Viki Gajšek.

Otroci so hitro rasli in potrebovali smo večje

narodne noše. Ker smo pričakovali obisk sorodnikov iz Slovenije, smo jih prosili, da nam prinesejo velike narodne noše. Mislim, da smo jih plačali 400 dolarjev. Prinesli so tudi cekarje, avbe pa smo že imeli. Z narodnimi nošami pa je tudi veliko dela, saj je potrebno zanje skrbeti. Potrebno jih je likati in jih po uporabi hraniti v posebnih vrečah. Ko smo se enkrat odpravljali z narodnimi nošami na pot, je ta mlajša hčerka zgrabila eno od noš, se obrnila, zavrtela roko nazaj in padla. V rami se ji je nekaj pretrgalo. Teden dni je bila v bolnišnici, kjer so jo preiskovali trije zdravniki. Mlad zdravnik je skrbel zanjo, da ji je pomagal. Ko se je vrnila iz bolnišnice, je morala

pri premikanju roke še posebej paziti, saj je bila to desna roka.

V tem času pa dobim telefonski klic. Oglasi se ženski glas in reče: »Jaz sem Jožica Gerden in Mildure. Naši otroci živijo v Melbournu in jaz jih vsake toliko časa obiščem. Ste vi Anica Smrdel?« In rečem »Da.«. Jaz sem jo poznala, saj sem brala njene članke, ki jih je pisala za versko revijo 'Misli'. Potem pravi, da je v Kew pri patru in da popravlja in barva kipe, ki so po vrtu. Vpraša me, če imam kakšno bolj veliko punčko; kip sv. Antona, ki drži v naročju Ježuščka, nima desne rokce, ki je odtrgana. »Seveda, da imam, takoj jo prinesem.« Takoj vzamem od tiste punčke, ki smo jo kupili v Trstu, rokco in jo odnesem. Potem sem se vedno ustavljala na vrtu verskega središča pri kipu sv. Antona in gledala Ježuščka, ki je imel našo rokco. In molila sem, da bi si naša Barbara pozdravila desno roko, ki je bila poškodovana. Bogu hvala za roko – vse se je lepo izteklo; nikoli ne pojama. Čas gre v svojo pot, otroka sta zrasla, se tudi poročila, za moža dobila Avstralca – jaz pa upam, da bosta odnesli v življenje del tistega, kar smo jima vsadili v srce.

Minilo je skoraj dve leti, preden sem našla v starinarni drugo punčko, veliko kot je naša, da sem dala drugo rokco. In tako sem našima dekletoma povedala to resnično zgodbo.

Pišem tisto, kar doživljam. Vsem v Sloveniji lep pozdrav iz jesenske Avstralije, sedaj že skoraj poletne.

Anica Smrdel, Melbourne

Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

LETO BOŽJEGA USMILJENJA

“Bližina izrednega jubileja usmiljenja mi dovoljuje, da se osredotočim na nekaj točk, o katerih menim, da je pomembno spregovoriti zato, da bo praznovanje svetega leta za vse vernike pristen trenutek srečanja z Božjim usmiljenjem. Moja želja namreč je, da postane jubilej živa izkušnja Očetove bližine, kakor da bi se želeli dotakniti njegove nežnosti, da bi se lahko vsak vernik okrepil in bi njegovo pričevanje postalo vedno bolj učinkovito. Pri tem mislim predvsem na vernike v posameznih škofijah in tiste, ki bodo kot romarji v Rimu okušali milost jubileja. Želim, da jubilejni odpustek doseže vsakogar kot pristna izkušnja Božje milosti, ki gre vsem naproti z obličjem Očeta, ki sprejema in odpušča ter povsem pozabi storjene grehe. - Da bi verniki živeli in pridobili odpustke, morajo opraviti krajše romanje k svetim vratom, ki bodo odprta v vsaki stolni cerkvi, cerkvam, ki jih bo za to določil krajevni škof, ali v štirih rimskih bazilikah; to bo znamenje globoke želje po spreobrnjenju. Prav tako določam, da se lahko pridobi odpustke v svetiščih, kjer bodo odprta sveta vrata usmiljenja, in v cerkvah, ki so običajno imenovane jubilejne. Pomembno je, da je ta trenutek združen predvsem z zakramentom sprave in obhajanjem svete evharistije s premišljevanjem o usmiljenju. Tovrstna dejanja moramo pospremiti z izpovedjo vere in molitvijo zame ter za molitvene namene, ki jih nosim v srcu za blagor Cerkve in celotnega sveta” (papež Frančišek).

Pred nami je...

SYDNEY - MERRYLANDS – SV. RAFAEL

V novem cerkvenem letu, ki ga začnemo z adventnim časom, bomo na praznik Brezmadežne, 8.12., slovesno začeli sveto leto Božjega usmiljenja.

ADVENTNI ČAS začnemo že v nedeljo, 29.11. Po sv. maši nas bo v dvorani spet razveselila Igralska

družina iz Melbournu z veselo igro “Oh, ta ljubezen”, ki sta jo za tukajšnje razmere priredili Draga Gelt in Ljubica Postružin. Sv. maša je v naši cerkvi ob 9.30, igra v dvorani ob 11.00 dopoldne, cena vstopnice je \$ 10.

NASLEDNJO NEDELJO, 6.12., bomo po enem letu spet sprejeli Miklavža po naši sv. maši. Naš veliki prijatelj se že veseli obiska pri nas, le potožil mi je, da je naš mladi rod tako “opešal”, jaz pa njemu prav tako. Toda samo s skupnimi močmi bo bolje in za to moramo skrbeti vsi skupaj, da bo tukaj lepo z našim Gospodom in med nami še lepše. Mar ne?

PRAZNIK BREZMADEŽNE bomo praznovali s sv. mašama ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

SREČANJE BOLNIKOV IN UPOKOJENCEV bo v četrtek, 10.12., ko bomo tudi z našo molitveno skupino začeli sveto leto Božjega usmiljenja. Ob 10.00 dopoldne bomo molili rožni venec, ob 10.30 bo sv. maša. Pred sv. mašo bo priložnost za sv. spoved, pri sv. maši pa bom pater podelil bolniško maziljenje tistim, ki boste želeli, prav tako bolnikom, ki jih bom obiskal na domovih v adventu. – Kosila v dvorani tokrat ne bo, ker so naše vrle kuharice pri sedmih, osmih križih in že težje pripravijo obed, lahko pa se dogovorimo in gremo čez cesto v Bowling Club.

Prosim, da mi sporočite, če je še kdo, ki ne more k Božji službi zaradi starosti ali bolezni, in se dogovorimo za obisk in mesečno obhajilo na domu.

BOŽIČNO DEVETDNEVNICO bomo začeli v sredo, 16.12., pri večerni sv. maši. Vabim Vas, da sporočite aktualne namene, za katerega bomo molili vsak dan devetdnevnice in darovali evharistično daritev. Božična devetdnevnica bo pri rednih sv. mašah ob 7.00 zvečer, v četrtek ob 10.30 dopoldne in v nedeljo, 20.12., ob 9.30 dopoldne.

V teh dneh posebej molimo za našo Slovenijo in naš slovenski narod – 25 let mineva od pomembnega plebiscita, ko smo se odločili za samostojno Slovenijo, kmalu bo srebrni jubilej naše slovenske države. Posebej moramo moliti za to, da obranimo in ohranimo krščanski zakon in družino, zakon moža in žene, družino, v kateri skrbita za otroke oče in mati in se odločno upreti novotarijam z zahoda, s katerimi hočejo zdaj uničiti to temeljno skupnost vsake družbe in vzpostaviti istospolne pare in uveljaviti pravico do posvojitev. Ne košatimo se s tujim perjem, vsaj tukaj ne!

SVETI VEČER, 24.12., pade letos na četrtek. Sv. maša z božično devetdnevnicco bo kot običajno ob 10.30 dopoldne. Zvečer sv. maše ne bo. – Sveti večer preživimo v molitvi, zbranosti in petju božičnih pesmi in blagoslovimo naše domove.

BOŽIČ – GOSPODOVO ROJSTVO: Opolnoči SLOVESNA SV. MAŠA POLNOČNICA, pri kateri poje naš mešani zbor. - Druga sv. maša bo ob 9.30 dopoldne, pojejo Južne zvezde.

NA PRAZNIK SV. ŠTEFANA, bo SV. MAŠA ob 9.30 dopoldne in po sv. maši ŠTEFANOVANJE IN SKUPNO KOSILO V NAŠI DVORANI, za katerega se pravočasno prijavite. Po proslavi in kosilu bo srečolov – Raffle in zabava z ansamblom Veseli Gorenjci. – Zvečer je sv. maša že nedeljska – praznik svete Družine.

NA SILVESTROVO, 2. SVETI VEČER, je spet četrtek in bo redno srečanje molitvene skupine ob 10.00 dopoldne in SV. MAŠA OB 10.30 dopoldne. Po sv. maši bomo izpostavili Najsvetejše in zapeli zahvalno pesem za leto Gospodovo 2015. Zvečer ni sv. maše!

Na NOVO LETO, 1.1.2016, PRAZNIK BOŽJE MATERE MARIJE, bo sv. maša ob 9.30 dopoldne. Zvečer sv. maše ne bo, ker je popoldne v Wollongongu.

NEDELJA, 24.1.: OBISK LJUBLJANSKEGA NADŠKOFA IN METROPOLITA MSGR. STANISLAVA ZORETA: Ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Stanislav Zore OFM in njegov brat Franci bosta prišla v Avstralijo 15.1.2016 – v Melbourne. V četrtek, 21.1., bomo obiskali Canberro, odkoder pridemo v petek zvečer, 22.1., v Sydney – Merrylands.

V SOBOTO, 23.1., bo nadškof Stanislav ob 9.00 dopoldne blagoslovil naš novi slovenski del pokopališča v Rookwoodu. (Sv. maše tam ne bo, samo blagoslov.) Posebnega prigrizka tam ne bomo

pripravljali, prinesite samo vodo ali osvežilno pijačo, da bomo zdržali v poletni vročini.

V NEDELJO, 24.1., BO SLOVESNA SV. MAŠA PRI SV. RAFAELU v Merrylandsu in kosilo v naši dvorani. Popoldne bomo obiskali naše rojake v Wollongongu.

V PONEDELJEK, 25.1., bo sv. maša pri nas ob 8.00 zjutraj. Nato odpotujemo z letalom na Gold Coast, kjer bo Božja služba za rojake v Marian Valley v sredo, 27.1., ob 10.00 dopoldne. Kosilo iz popotne torbe (BYO). Odtod naša gosta odpotujeta v četrtek, 28.1., v Adelaide, v ponedeljek, 1.2., pa iz Melbournu domov.

BLAGOSLOV OTROK in ŠOLSKIH TORB ob začetku šolskega in katehetskega let bo 4. nedeljo v februarju, 28.2.2016. Prosim, da do takrat tudi prijavite kandidate za pripravo na prvo sv. obhajilo in sv. birmo. Sv. birmo bomo obhajali predvidoma v oktobru ali novembru 2016, če bo dovolj kandidatov. Upamo, da bo do takrat že imenovan nov škof naše škofije Parramatta.

OBNOVA LUČI IN TABERNAKLJA: Ob 65-letnici delovanja slovenskih frančiškanov med našimi rojaki in pred bližajočo se 50-letnico našega Sv. Rafaela v Merrylandsu je čas spet za kakšno obnovo. V desetih letih, kar smo skupaj, sem do sedaj bolj malo pisal o kakšni obnovi ali navedel kakšno, nekaj pa vendarle. In - kako zanimivo je, da v naših župnijah bolj ali manj vidimo župnike ali predstojnike cerkva po tem, kaj so napravili za cerkev, kaj obnovili, zgradili, pa vendar moramo skrbeti tudi za gradnjo živega občestva – Cerkve. Pred skoraj tremi leti smo v naši cerkvi zamenjali talno oblogo – carpet v prezbiteriju. Sedaj so na vrsti luči v cerkvi, nov alarmni sistem, ker je prejšnjega poškodovala strela, in pa obnova tabernaklja v naši cerkvi. Luči v cerkveni ladji moramo zamenjati, ker so dosedanje tovarniške, ki so jih postavili v našo cerkev pred mojim prihodom, neustrezne, srednjo luč je lani uničil požar ravno, ko sem končal pogrebno mašo. Načrti so še odprti. Alarmni sistem je dotrajan, star že več kot 15 let in moramo misliti na novega. Za večjo varnost bi potrebovali video nadzor, saj zlasti pred cerkvijo in okoli nje večkrat ne vidimo, kaj se dogaja, kdo se potika okrog. Na tabernaklju pa mora pasar očistiti vratca in pozlatiti pozlačene dele, sam tabernakelj pa očistiti in prebarvati, ker se barva že lušči, notranjost tabernaklja je napadel zeleni volk. Podjetje WJ Sanders iz Marrickvillu bo vzelo tabernakelj v obnovo po nadškofovem obisku,

se pravi, konec januarja ali v začetku februarja, tako so sporočili. Do takrat pa iščemo naše dobrotnike in Vas res vabimo, da nas velikodušno podprete in navdušite še koga. Ko boste dobili novega Rafaela, imate prav tako priložene kuvertice za Vaše darove, ki jih oddate ali pošljete po pošti. Iz teh darov krijemo predvsem zavarovanje (Insurance and Public Liability Insurance), ki je vsako leto vse večji zalogaj, zato moramo pokrivati postopoma. Se priporočamo.

ZAČETEK SVETEGA LETA: V naši škofiji Parramatta bo slovesen začetek svetega leta na 3. adventno nedeljo, 13.12., ko bo administrator in generalni vikar g. Peter Williams odprl svetoletna vrata v katedrali sv. Patrika pri sv. maši ob 11.00 dopoldne.

NEWCASTLE – HAMILTON KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša bo ob 6.00 zvečer v katedrali Srca Jezusovega v Hamiltonu na nedeljo sv. Družine, 27.12. Po sv. maši je srečanje v župnijski konferenčni sobi. Lepo vabljeni in obvestite se med seboj. Hkrati se bomo dogovorili za bogoslužja v naslednjem letu.

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, v zimskem času pa ob 4.00 popoldne.

V decembru sta sv. maši v nedeljo, 13.12., ob 5.00 popoldne in zgodnja božična polnočnica v četrtek, 24.12., ob 8.00 zvečer.

V januarju: Na novo leto, praznik Matere Božje, 1.1., bo sv. maša ob 5.00 popoldne. Zapeli bomo zahvalno pesem za leto Gospodovo 2015. Naslednje sv. maše so: na nedeljo Gospodovega razglasenja, 3.1., potem na praznik Jezusovega krsta, 10.1. in **izredna v nedeljo, 24.1., ko nas bo obiskal in maševal nadškof msgr. Stanislav Zore OFM. Po nadškofovi sv. maši bo srečanje v dvorani in skupna večerja.**

V februarju je sv. maša v nedeljo, 14.2. Takrat je že 1. postna nedelja. Pri sv. maši bo obred pepelenja.

V marcu so bogoslužja: v nedeljo, 13.3., potem na cvetno nedeljo, 20.3., obakrat ob 5.00 popoldne; obredi na veliki petek, 25.3., ob 7.00 zvečer, na veliko noč, 27.3., pa praznična sv. maša ob 12.00 (opoldne). V aprilu pa bo sv. maša že ob 4.00 popoldne.

Msgr. Peter Ingham, škof v Wollongongu, bo odprl svetoletna vrata v katedrali sv. Frančiška Ksaverija pri sv. maši v nedeljo, 13.12., ob 10.30 dopoldne. Prihodnje leto, 19.1.2016, pa bo g. škof praznoval svoj 75. rojstni dan.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu: 20.12. in na Božič, 25.12., prav tako ob 6.00 zvečer.

V januarju bomo obhajali sv. mašo izjemoma v četrtek, 21.1.2015, ob 6.00 zvečer, ko nas bo obiskal in vodil bogoslužje nadškof msgr. Stanislav Zore. – Po sv. maši bo skupna večerja na Slovensko-avstralskem društvu Triglav v Phillipu, ACT.

V februarju je sv. maša kot običajno, 21.2. V marcu pa bo sv. maša na veliko noč, 27.3., in po sv. maši blagoslov velikonočnih jedil. (V nedeljo, 20.3., ni slovenske sv. maše.)

Pevski zbor pri slovenski sveti maši v Canberri. Pater Darko v prijateljskem klepetu po sv. maši. Radi se zadržimo med prijatelji.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

V božičnem času bomo namesto običajnih srečanj in bogoslužij poromali v **Marian Valley v sredo, 27.1.2016 (dan po avstralskem državnem prazniku)**. Romarsko sv. mašo ob **10.00 dopoldne bo vodil nadškof msgr. Stanislav Zore OFM**. Kosilo bo iz popotnih torb. Sveti maši na Zlati obali – Gold Coastu in na Planinki bosta spet v velikonočnem času, predvidoma v soboto, 2.4., in v nedeljo, 3.4.2016. Ker sem sedaj v Sydneyu sam, moram redno poskrbeti za mašnika doma v Merrylandsu, vsaj za nedeljsko sv. mašo. V primerih, da kdaj ne bom dobil zamenjave v Merrylandsu, bo Božja služba za rojake v Kraljičini deželi odpadla in jo bomo obhajali tedaj, kadar nam bo mogoče. Zgodilo se je že, da sva morala oba s predsednikom spremeniti datum, ker jaz nisem dobil zamenjave za nedeljsko sv. mašo doma, on pa tudi ne kuharic za kosilo na Planinki, ker rojaki pri sedmih, osmih križih vse težje sodelujejo, nekateri ne morejo več, mladih, ki so se priselili sem gor, pa ni blizu. – Poglejmo, kako je pri Božji službi. Na Zlati obali – Gold Coastu nas ni več 20, nekaj manj pa vendarle. Na žegnanju v nedeljo, 13.9., je bila lepa udeležba, ko so se nam pridružili romarji iz Melbournea, mladi Slovenci pa pridejo samo na BBQ, pri Božji službi sta bila mogoče dva. Na Planinki se nas zbere pri svetih mašah tam od 20 do 25, včasih kakšen več. Kar nekaj rojakov pa pride samo "na pašo", kot sem napisal v svojem prvem letu delovanja tukaj, in to drži še danes.

Veseli smo novih obrazov in moči v naši Kraljičini deželi, tudi novega konzulata in novih slovenskih šol, hkrati pa sem zaskrbljen, koliko tisti, ki prihajajo iz krščanskih družin (in teh nas je kar nekaj), poskrbijo za versko življenje. Lani smo si z mladimi Slovenci izmenjali nekaj naslovov. Dve mamici sta me spraševali za sveti krst otrok (še za dve družini me je nekoč vprašal predsednik Tone), dve družini pa sta se zanimali za pripravo na prvo sv. obhajilo in birmo. Ker sem iz Sydneya veliko predaleč, da bi bil bolj pogosto gor, sem jim predlagal, naj vprašajo v krajevnih župnijah, kjer stanujejo. Na Planinki nimamo cerkve, slovesni dogodki, obhajanja zakramentov pa morajo biti v župnijskih cerkvah. Vendar je veliko vprašanje, koliko se kaj pozanimajo ali kaj vključijo v župnije. Drugič pa spet najdeš na spletu (ali na kakšnem Facebooku) komentar, kako slovenska župnija v Avstraliji "nič ne poskrbi za nas..."

Naše redno romanje v Marian Valley bo v soboto, 10.9.2016, v nedeljo, 11.9., pa je žegnanje na Gold Coastu. Ta dva datuma pa že držita in si ju zapišite v koledarje.

V slovenskem društvu Planinka: Jože in Jana Čeh, pater Darko, Miriam Klemen in Vlasta Burcul.

MED NAMI JE BILO:

RAFAELOVA – ŽEGNANJSKA NEDELJA, 27.9., je spet minila v prijetnem bogoslužju in vzdušju. Zakonskim jubilentom: Francu in Francki Mramor, Ivu in Teji Bavčar, Cirilu in Francki Jamšek, Jožetu in Olgi Lah, Henryju in Miriam Stariha, Franku in Juditi Skubla in drugim iskreno čestitamo in se jim zahvaljujemo za njihovo zvestobo. Bog plačaj pridnim kuharicam in pomočnikom v kuhinji, pri strežbi in drugod. Srečolov je bil prav zanimiv, saj je bilo dobitkov veliko in nekateri ste bili izžrebani celo večkrat.

Na Frančiškovo nedeljo, 4.10., je maševal p. Carl Schaeffer, ker sem bil jaz, p. Darko, v Queenslandu. Naslednjo nedeljo smo se očeta Frančiška spomnili še skupaj in brali provincialovo pismo. – Misijonska nedelja je bila v naši škofiji Parramatta družinski dan – po svetovnem srečanju družin v septembru v Philadelphiji, ZDA, kamor se je odpravil tudi papež Frančišek. O kakšni množici družin, zlasti mladih, pri nas že težko govorimo, mlade vse bolj pogrešamo. Zelo pa smo bili veseli dveh fantov iz Slovenije, ki prihajata celo iz iste župnije in živita v Sydneyu kakšno leto, oba na različnih krajih. Eden se je oglasil po elektronski pošti, drugi je poklical po telefonu in prišli smo skupaj k Božji službi in v dvorani.

PRAZNIK VSEH SVETIH smo obhajali s sv. mašo v kapeli Kristusovega vstajenja v Mavzoleju na katoliškem pokopališču v Rookwoodu (**fotografije na strani 16**). Ker sem bil tokrat za bogoslužje sam, smo molili za rajne na starem slovenskem delu pred sv. mašo, na novem našem pokopališču, ki se sedaj že imenuje St. Raphael's Slovenian Lawn, pa po

sv. maši. Udeležba je bila zares velika, naš mešani pevski zbor pod taktirko Uroša Ergaverja je zapel res doživeto, ubrano, lahko rečemo, najlepše doslej, organist Damijan Nemeš je igral čudovito, da smo res doživeli bogoslužje. Dan je bil sončen in vroč, 36 stopinj Celzija, proti večeru pa se je utrgal oblak in naslednja dva tedna nas je pošteno namočilo.

SPOMIN VERNIH RAJNIH smo obhajali v domači cerkvi z molitvijo rožnih vencev in sv. mašami: dve smo obhajali ob 9.30 dopoldne in tretjo zvečer ob 7.00. Dopoldne se nas je zbralo 40 in zvečer 22, kar je veliko več kot prejšnja leta (z izjemo nedelj).

p. Darko

Kot po navadi smo se tudi letos na nedeljo Vseh svetih zbrali k bogoslužju za pokojne Slovence v kapeli Kristusovega vstajenja v mavzoleju na katoliškem pokopališču v Rookwoodu. Ivanka Žele je že ob 9.30 dopoldne začela z molitvijo rožnega venca in do 10.00 dopoldne se je kapela napolnila z verniki. Sonja Fisher je poskrbela, da je bilo vse pripravljeno in na mestu, Uroš Ergaver in Milka Stanič sta poskrbela, da se je cerkveni pevski zbor lepo pripravil. V odsotnosti organistinje Carmen je zbor spremljal na orglah Damijan Nemeš, ki nam je med mašo tudi zaigral posebno lepo melodično skladbo, ki nas je zelo razveselila. Po končani sveti maši smo se zbrali na novem delu slovenskega pokopališča, ki je v zadnjih mesecih dobilo povsem drugačen izgled. Bil je vroč dan in težko čakamo, kdaj bodo novo zasajena drevesa zrasla, da bodo dajala senco. Kdor ni obiskal pokopališča od lanskega leta, se je prav gotovo začudil, koliko novih grobov je zraslo na novem delu pokopališča. Da, da, kar počasi se selimo v naš novi dom... Precej ljudi se je zbralo pri grobovih svojcev. Uredili smo cvetje, prižgali sveče in skupaj s patrom Darkom zmolili molitve za naše pokojne. Bog jim daj večni mir in pokoj!

Martha Magajna

Sestra Maria Julia Bracar z domačimi.

Ivanka Žele (prva z desne) vodi molitev rožnega venca.

Mešani pevski zbor pod taktirko Uroša Ergaverja je zapel res doživeto, ubrano, lahko rečemo najlepše doslej; organist Damijan Nemeš je igral čudovito, da smo res doživeli bogoslužje.

POROKA

PETER JAMES LAWS, 34, in TAMARA MILA LETNAR. Priči sta bili Grant Camper in Gillian Lessles. Merrylands – Sv. Rafael, 10.10.2015. – Po skoraj dveh letih smo imeli spet poroko v naši cerkvi.

NA ZAHVALNO NEDELJO, 8.11., smo izrekli dobrodošlico novoimenovani veleposlanici gospe HELENI DRNOVŠEK – ZORKO, ki jo že dobro poznamo, saj je bila pred leti začasna odpravnica poslov na Veleposlaništvu v Canberri. Pripeljal jo je častni konzul Republike Slovenije g. Anthony Tomažin. Obiskala sta tudi Slovensko društvo Sydney in Klub Triglav Mounties. **Veseli pa smo tudi mladih muzikantov iz Slovenije**, ki so že igrali na Klubu Triglav Mounties in

Odbor HASA NSW je v dvorani verskega središča Merrylands praznoval rojstni dan pridne sodelavke Zore Johnson. Kateri rojstni dan je bil to? Ne povemo!

SONJA FISHER je v sredo, 28. oktobra, praznovala svoj 70. rojstni dan. Sonja je že dolga leta zvesta in požrtvovalna desna roka našim patrom in rojakom v našem Merrylandsu, skrbi za čiščenje in krašenje cerkve sv. Rafaela, za gospodinjstvo in še za marsikaj, kar je potrebno v našem misijonu in v naši skupnosti. Patri in rojaki smo ji zelo hvaležni za njeno delo in molitev in ji kličemo:

Srečno pot v novo desetletje!
P. Darko in rojaki

Tudi v imenu Molitvene skupine Sonji iskreno čestitamo ob njenem prazniku in se ji iskreno zahvaljujemo za vso njeno pomoč pri kuhinji in postrežbi ob srečanjih za bolnike in upokojeince, ki jih pripravljamo v našem Merrylandsu.

Bog Te živi, draga Sonja!
Danica Petrič

na Slovenskem-avstralskem društvu Triglav Canberra. V nedeljo, 22.11., so igrali v naši dvorani v Merrylandsu in naslednjo nedeljo, 29.11., na Slovenskem društvu Sydney in naša deteljica bo popolna. Člani KGB kvinteta zaradi različnih razlogov niso mogli vsi priti na turnejo, prišli pa so harmonikar in vodja ansambla Marko Štumperger, ki prihaja iz Zlatoličja na Dravskem polju, Anže Krajnc, ki igra trobento in je doma iz Slovenske Bistrice ter Ester Nives Škvorc iz Središča ob Dravi, ki je zamenjala njihovega klarinetista. Želimo vam, da se lepo počutite med nami!

NAŠI POKOJNI

Pater EVGEN (AVGUŠTIN) KETIŠ OFM je umrl v bolnišnici v Izoli v Sloveniji v torek, 6.10.2015, ob 10.30 dopoldne. Pater Evgen je kot apostolski misijonar v času svojega sobotnega leta od novembra 1981 do junija 1982 pomagal p. Valerijanu v Sydneyu – Merrylandsu. Včasih je šel pomagat tudi p. Baziliju v Melbourne. Kot misijonar v Togu v Afriki se je pridružil p. Hugu Delčnjaku, letošnjemu zlatomašniku, ki sedaj misijonari v Francoski Gvajani. P. Evgen se je rodil 4.8.1929 v Oseku v župniji Sveta Trojica v Slovenskih goricah kot dvanajsti od štirinajstih otrok. Gimnazijo je obiskoval v Lenartu in pomagal očetu kolarju pri delu, toda Božji klic je bil močnejši. V frančiškanski red je vstopil 14.10.1946, slovesne zaobljube je izrekel 14.7.1953 in bil posvečen v mašnika 29.6.1955 v Mariboru. Bil je kaplan v Mariboru, v Ljubljani na Viču in v Mošnjah, kjer je nadomeščal župnika p. Bogdana Marklja v času njegove bolezni, spovednik na Brezjah in na Sveti Gori in župnik v Dobovi. Od leta 1971 do 1987 je bil misijonar v Togu. Z obema našima misijonarjema smo bili rojaki v Avstraliji povezani in jima pomagali s svojimi darovi, predvsem za gradnjo vodnjakov v Kanteju, kjer je deloval. P. Evgen je bil pravi garač, nobenega fizičnega dela se ni ustrašil, kot Frančiškov brat duhovnik se je zelo znal približati vsem, otrokom, mladim, odraslim in bil priljubljen spovednik in ljudski misijonar. Rad je tudi snemal filme

in nam jih pokazal ob svojih obiskih, ko je predstavil svoje misijonsko delo. Spomladi 1987 se je vrnil v Slovenijo in bil kaplan v Ljubljani pri Marijinem oznanjenju, kaplan in gvardijan v Mariboru pri baziliki Materi usmiljenja in v Nazarjah, šest let župnik v Bočni in Šmartnem ob Dreti, nato rektor cerkve sv. Ane v Kopru in duhovni pomočnik v Mariboru. Letos junija je že zelo oslabilen obhajal biserno mašo pri Sveti Trojici in v Mariboru. Kmalu se je vrnil v Koper, kjer je ostal do smrti. Škof dr. Jurij Bizjak, sobratje in verniki so se poslovili od njega v cerkvi sv. Ane v Kopru s sv. mašo v sredo, 7.10. Pogrebno sv. mašo in pogreb pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah pa je vodil upokojeni mariborski nadškof msgr. dr. Franc Kramberger. Pater Evgen, hvala za vse in počivajte v Božjem miru!

ZORA KOREN rojena KASTELIC je umrla v torek, 13.10.2015 popoldne v Canterbury Hospital. Rodila se je v Jasnu v župniji Ilirska Bistrica 14.4.1934. Poročena je bila z Rafaelom Korenom. Poleg moža Rafaela zapušča hčer Diano, nečaka Suzano in Daniela, sestro Karolino in brata Toneta in njuni družini v Avstraliji, v Sloveniji pa brata Aleksandra, sestro Nado in brata Franeta z družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v sredo, 21.10.2015. Pokopana je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

KARLA BOGDANA PUŽ rojena RIJAVEC je umrla v četrtek, 15.10.2015 v St. Mary's Retirement Village v Concordu. Luč sveta je zagledala v župniji Osek na Goriškem 11.2.1927. V Avstralijo je prišla 25.4.1951 in se dve leti kasneje, 20.5.1953, poročila z Vladom Pužem. Mož Vlado je sedaj že pokojni (u. 2009). Karla je dolga leta delala kot kuharica v bolnišnici v Concordu. Zapušča sina Stevena in njegovo družino. Pogrebno sv. mašo je vodil domači župnik v župnijski cerkvi Matere Božje (St. Mary's) v Concordu v četrtek, 22.10.2015. Pokopana je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu. – *Hvala Stevenu Pužu in Dragici Valenčič za sporočilo.*

JOŽE LAMOVŠEK je umrl v ponedeljek, 26.10.2015, v bolnišnici v Wollongongu. Rodil se je v Ljubljani 5.2.1944. Po poklicu je bil jeklar – "steel worker". Poročen je bil z Antonijo, rojeno Barbič, ki je bila doma iz Sremiča pri Krškem. Ko so rojaki v Wollongongu širili, prenavljali in opremljali dvorano Kluba Planica in našo cerkev vseh svetih v Figtreeju pred 33 leti, je Jože prav tako pomagal, priskrbel in pritrtil nosilne traverze. Rojaki, njegovi domači, prijatelji in sodelavci so ga imeli radi, saj je bil zelo družaben, rad se je pogovarjal. Žena

Antonija je umrla pred desetimi leti. Jože zapušča sina Zdravka, hčerko Eriko s partnerjem Nathanom, vnuke Chayce, Antonijo, Jordana, Ezro. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju v petek, 6.11.2015. Predsednik Ivan Rudolf je pokojnemu spregovoril v slovo. Jože počiva na pokopališču Kembla Grange.

ANA KUČKO rojena DENŠA je umrla v četrtek, 5.11.2015 zjutraj v Summit Care v Smithfieldu. Rodila se je 23.6.1943 v Nedelici v župniji Turnišče, v družini je bilo osem otrok. V domači župnijski in romarski Marijini cerkvi sta se poročila z Jožetom Kučkom. Jože je prišel v Avstralijo leta 1960, Ana pa tri leta pozneje. Ana je bila gospodinja, obenem pa je pomagala možu Jožetu, ki je bil zidar, predvsem pri knjigovodstvu. Ana poleg moža Jožeta zapušča hčer Angelo, v Avstriji sestro Tončko in družino, v Sloveniji brata Antona in njegovo družino, svaka Alojza in nečaka Borisa, in druge sorodnike. En brat je umrl lani. Nečak Boris Kučko je duhovnik murskosoboške škofije in kaplan v Beltincih. Z očetom Alojzom sta bila na obisku pri nas pred nekaj leti. Za pokojno Ano smo molili rožni venec in obhajali sv. mašo v četrtek, 19.11.2015, pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem delu pokopališča Rookwood – St. Raphael's Slovenian Lawn.

pater Darko

TEREZIJA NOVAK je umrla 22. aprila 2015 v Salamander Bay, NSW 2317, nam je sporočil njen sin Philip, ki želi sedaj stopiti na mesto mame kot naročnik Misli. Takole je napisal: "I write in order to notify you that Terezija has passed on, so as to take her of the subscription list of Misli your magazine. Thank you for your magazine, it was much appreciated by Mother over many years/giving her comfort and keeping her in touch z Njenom Domovinom.

I am her only son. If it is of interest to you. My daughters and I have accompanied - returning her ashes to her place of birth Lukavci/Križevci pri Ljutomeru. Where she now rests with other members of family, along side with her Father, Sister and Mother inclusive. Spod Vječnih Nebesa Slovenije.

Prosim – I would like to be the recipient of the magazine in her place, this may also give me comfort!"

Hvala, Philip, za sporočilo in naše sožalje ob smrti Vaše mame Terezije. Naj počiva v Božjem miru. Hvala tudi za prijazen zapis o naši reviji Misli, katere naročnik ste sedaj postal Vi.

p. Ciril

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney (SDS) Štefan Šernek, predsednik SDS

OKTOBERFEST smo imeli na Slovenskem društvu Sydney v nedeljo, 4. oktobra popoldne. Zbralo se nas je kar lepo število obiskovalcev in plesalcev. Lepo je bilo videti Avstrijce in Nemce, ki so prišli v lepih narodnih nošah. Naše gospodinje so pripravile okusno kosilo: prekajene svinjske nogice, kisló zelje, krompir in kranjske klobase za tiste, ki niso jedli okajenega mesa. Za vsakega je bilo nekaj in imeli smo res lep popoldan.

16. oktobra smo oddali dvorano srbski organizaciji za koncert pevcev iz Srbije. Koncerta se je udeležilo okrog 250 obiskovalcev, mi pa smo jim pripravili hrano in pijačo ter tako je društvo tudi nekaj zaslužilo.

Naslednji dan, 17. oktobra, so v naši dvorani nastopili pevci iz Bosne. Tudi tokrat je bilo lepo in prijetno.

V nedeljo 18. oktobra popoldan pa smo imeli ples ob zvokih ansambla *Alpski odmevi*. Zbralo se nas je okrog 100 in bilo je veselo. Ob vseh teh prireditvah si je nekoliko opomogla tudi naša blagajna, da bomo lažje plačevali zavarovanje in občinski davek, ki nas pride letno 4500 dolarjev. V soboto 24. oktobra popoldne je bil v našem

klubu festival za ljudi z otokov Samoa. Udeležilo se ga je okrog 500 ljudi, tako da je bilo v dvorani in okrog nje kar živo. Že prej smo vedeli, da ne pijejo alkoholnih pijač, ampak samo Coca-Colo, oranžni in limonin sok ter kavo.

V nedeljo 8. novembra popoldne smo imeli **pokušnjo domačih vin (foto spodaj)**.

Zbrali smo se ob 2. uri popoldan, sama pokušina pa je bila ob 3. uri. Tri najboljša vina so bila nagrajena z denarnimi nagradami. Prva nagrada je bila 50 dolarjev, drugo, 30 dolarjev, je dobil nam zelo poznan Karlo Lenarčič, ki je prinesel belo in črno vino, tretjo nagrado pa je dobil naš član Jože Markočič. Čestitke obema! Iz srca se zahvaljujem odboru Slovenskega društva Sydney, ki vložil veliko truda in daruje veliko časa, da društvo lahko obstaja in uspešno deluje v blagor vseh.

14. novembra smo se z avtobusom odpravili na pokušnjo vin v Hunter Valley in okolico. 44 se nas je odpravilo na pot izpred kluba ob 7. uri zjutraj. Po obisku vinarn smo imeli kosilo v škotski restavraciji. Bilo je lepo in veselo.

15. novembra popoldne smo imeli OBČNI ZBOR. Okrog 100 članov se nas je zbralo ob 3. uri, da bi pregledali delo in izvolili člane odbora, ki bodo

Karlo Lovrenčič,
Jože Markočič in Štefan Šernek.

Slovensko društvo Sydney peljali v lepo in uspešno prihodnost.

V začetku sem kot dosedanji predsednik pozdravil vse navzoče in se zahvalil članom odbora, ki so sodelovali pri vodenju društva v preteklem letu. Sledilo je finančno poročilo in dana je bila možnost za vprašanja.

Potem smo izbrali novi odbor, ki bo vodil društvo prihodnje leto: Štefan Šernek (predsednik), Vlado Čeh (podpredsednik), Lin Pušenjak (tajnica) in Fanika Zafošnik (blagajničarka); člani odbora so: Ana Šernek, Zora Johnson, Jože Nemeš, Viljem Pušenjak (nositelj dovoljenja za točenje alkohola).

22. novembra popoldne smo imeli ples ob zvokih ansambla *Tyrolean Echoes*. Kot vedno ob takšnih priložnostih, je bila kuhinja odprta od 12. ure dalje.

V petek 27. novembra zvečer je bila zabava s plesom ob prazniku samostojnosti Albanije, ki so jo pripravili kosovski Albanci. Pričetek je bil ob 8. uri in je trajala do jutranjih ur.

V petek 4. decembra zvečer pa bo koncert pevcev iz Bosne, ki ga organizira bosanski rojak Hamdija. Tudi ta koncert bo od 8. ure zvečer do jutranjih ur naslednjega dne.

Miklavževanje bomo imeli v nedeljo 6. decembra, na sam praznik sv. Miklavža, popoldne. Za dobro voljo in za ples nam bo med 2. uro popoldne in 6. uro zvečer igral ansambel *Alpski odmevi*. Ob 3. uri nas bo obiskal sv. Miklavž s spremstvom. Otroke bo obdaril z darili, ki jih bo preskrbelo društvo.

Vaša darila, ki jih bo otrokom izročil Miklavž, prinesite eno uro pred njegovim prihodom. Kuhinja bo odprta od 12. ure dalje.

V nedeljo 20. decembra popoldan bo v Slovenskem društvu zabava s plesom ob zvokih ansambla *Alpski odmevi*. Kot običajno, bo kuhinja odprta med opoldnevom in 2. uro popoldne.

SILVESTROVANJE in pričakovanje novega leta bo v četrtek, 31. decembra 2015 zvečer. Kuhinja bo

Konzul RS za NSW Anthony Tomžin,
veleposlanica RS v Avstraliji Helena Drnovšek-Zorko, predsednik društva Štefan Šernek z ženo/Ano.

Novi odbor za leto 2015-2016.

Odbor SDS s sodelavci na večerji.

V Hunter Valley smo imeli kosilo za člane društva.

odprta od 7. ure dalje, ples pa se bo pričel ob 8. uri in bo trajal do ranih jutranjih ur. Igral bo ansambel **Alpski odmevi**. Večerja bo v treh obrokih in bo za člane društva 50 dolarjev, za nečlane pa 60 dolarjev. Imeli bomo tudi bogat srečelov. Rezervacije so nujno potrebne – pokličite na telefon 9756 1658 in bomo ustregli Vaši želji.

Nova restavracije Slovenskega društva Sydney. Pričakovali smo, da bo gradnja napredovala hitreje, a je potrebno, da dela potekajo v skladu in po načrtih občine Fairfield. Železna konstrukcija je že skoraj končana, sezidano je prvo nadstropje kuhinje, sedaj pa moramo pripraviti in zabetonirati ploščo. Nato se bomo lotili zidanja nadstropja. Imamo že tudi steklena okna in vrata, tako da se bo v restavracijo videlo s ceste, kar bo nekaj fantastičnega. Upamo, da bo restavracija končana v polovici prihodnjega leta.

V imenu Slovenskega društva Sydney voščim vsem članom, vsem prijateljem in vsem Slovincem ter vsem slovenskim verskim središčem, slovenskim organizacijam in klubom vesele in blagoslovljene božične praznike, v novem letu 2016 pa sreče, zdravja, veselja in vsega dobrega v izobilju.

Štefan Šernek, predsednik in odbor SDS

Naš prijatelj **FRANC ŠAVLI** je v Canberri 24. oktobra 2015 slavil svoj 80. rojstni dan. Dan pred njegovim rojstnim dnevom je nepričakovano potrkala na hišna vrata njegova sestra, ki je prišla presenetit brata s svojo štiri člansko družino. To veliko presenečenje sta mu pripravila njegov sin in žena. Na fotografiji z leve: **Walter Šimac, Francijeva sestra Majda Šimac, Franc Šavli, hčerka Tanja Šuštar, Greta Šavli in 4 letna vnukinja Gaya Šuštar.** Čestitamo in še veliko zdravih in srečnih let! *Franc in Štefka Hudina*

SIMON TOKICH je dosegel diplomu Bachelor of Construction Project Management za visoke gradnje. Mlademu vnuku čestitata **Franc in Štefka Hudina** iz Canberre ter **Erika, John, Johnny, Peter in Isabella.**

Marica Korunek s člani ansambla Kvintet glasbe biserov v Canberri (zgoraj).

V Slovenskem društvu Canberra ob obisku pevk **Helene Blagne** iz Slovenije.

IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

Besedilo in foto: *Martha Magajna*

PRIZNANJA SLOVENSKE SKUPNOSTI NSW NAGRAJENCEM LETA 2015 ZA LETO 2014

Iz Slovenskega misijona sv. Rafaela Merrylands je bila predlagana za priznanje »Outstanding Senior Citizen« leta 2014 ali »starejšo Slovenko leta 2014« TONČKA STARIHA.

Tončka Stariha je bila rojena v vasi Črešnjevci v Beli Krajini. Na vaškem plesu je spoznala Toneta Stariha, fanta iz sosednje vasi. Vsa leta je ostala v stiku z njim, ko je služil vojsko in kasneje, ko je odšel za delom najprej v Nemčijo, nato v Holandijo in nazadnje v Avstralijo, medtem, ko je Tončka delala kot kuharica pri družini v Ljubljani. Da je lahko prišla k njemu v Avstralijo, se je leta 1959 v Sloveniji poročila s Tonetom kot »proxy bride«, kjer je ženina zastopal njegov brat. Po prihodu v Avstralijo jih je cerkveno poročil slovenski duhovnik dr. Ivan Mikula. Živela sta najprej v najeti hiši z drugimi slovenskimi družinami, dokler si nista ustvarila lastnega doma v Merrylandsu, kjer sta vzredila dva sinova, Henrija in Marka, ter hčerko Jenny. Vsa družina je bila od vsega začetka zelo aktivna v slovenski skupnosti: pri Slovenskem društvu Sydney, Klubu Triglav, predvsem pa pri verskem središču Merrylands. Tone je pomagal pri gradnji cerkve, posebno pri pleskanju in drugih delih, medtem ko se je Tončka lotila vsakega drugega potrebnega dela kot je čiščenje, kuhanje

in drugo. Skupaj s prijateljico Anico Konda sta organizirali prvo družabno srečanje vernikov po končani nedeljski sveti maši in postregli sta jim s kavo, čajem in domačim pecivom - tradicija, ki se nadaljuje v verskem središču še danes. S pomočjo Milke Stanič so organizirale razprodajo rabljene obleke in drugih predmetov, cvetja in peciva na stojnicah na cerkvenem dvorišču. Tončka je tudi organizirala piknike in dobrodelna kosila, večkrat kuhala za mladinske tabore, čistila cerkev in kasneje kuhinjo in dvorano. Za posebne priložnosti pa še vedno pripravi lectova srca, ki jih potem ob svečanostih prodaja za cerkveni sklad. Henry in Mark sta dolga leta pomagala v cerkvi kot ministranta in vsi trije otroci so obiskovali slovensko Slomškovo šolo in še danes vsi govorijo slovensko. Oba sinova sta bila člana mladinske glasbene skupine, ki je nastopala pod imenom Ministranti, nato Mavrica in drugo. Mladi glasbeniki so imeli redne vaje v Starihovem domu in v vaje so bili redno vključeni prigrizki za vse člane po končanih vajah. Skozi desetletja so te mlade glasbene skupine igrale na številnih zabavah in prireditvah v slovenskih organizacijah. V zgodnjih letih je Tončka tudi sodelovala v igralski družini, v kasnejših letih pa sta s prijateljico Anico pogosto nastopali s komičnimi točkami pri mladinskih koncertih. Zadnja leta je bila Tončka prisiljena nekoliko zmanjšati svoj doprinos pri aktivnostih za slovensko skupnost, posebno po izgubi moža Toneta, še vedno pa pomaga in spodbuja svojo družino otrok in vnukov pri sodelovanju in delu za proslave, dobrodelna kosila, pri branju beril in prošenj v cerkvi in drugih aktivnosti v slovenski skupnosti. Bog Vam daj zdravja in korajže še na mnoga leta, naša Tončka!

Leon Hansen, direktor Kluba Mounties, Tončka Stariha in p. Darko Žnidaršič

Iz Kluba Triglav – Mounties sta za življenjsko delo v triglavski skupnosti prejela priznanje "LIFETIME ACHIEVEMENT AWARD 2014" ali "Življenjsko delo v slovenski skupnosti" zakonca LOJZE IN DANICA MOGE.

Lojze Moge je bil rojen 3. aprila 1944 kot tretji sin izmed petih sinov Štefaniji in Simonu Moge iz Zupečje vasi na Štajerskem. Ko je bil oče med vojno

ubit, je mati ostala sama z majhnimi otroki na kmetiji v Kidričevem pri Ptuju. Lojze je končal osnovno šolo v Lovrencu na Dravskem polju, se izučil za orodjarja in dosegel višjo kvalifikacijo v Čakovcu. V Avstralijo je prispel 7. decembra 1966 in kmalu spoznal Danico Žlahtič, ki je s starši prispela v Avstralijo leta 1953 kot dve leti star otrok. Pater Valerijan Jenko ju je poročil 1969. leta v katoliški cerkvi v Cabramatti. Oba sta bila vedno pridna delavca in spoštovana povsod, predvsem pa v Slovenskem klubu Triglav, kjer sta bila dolga leta neutrudna prostovoljca. Danica in Lojze sta se vključila v Klub Triglav leta 1972 med prvimi ustanovitelji kluba. Kot člana odbora sta delala kot prostovoljca pri pripravljanju zemlje za klubske potrebe; moški pri podiranju dreves in grmovja, predelavi stare kmečke hiše v klubske prostore in drugo, medtem, ko so ženske čistile staro hišo in zemljišče in pripravljale hrano za delavce. Lojze je bil od vsega začetka eden od managerjev kluba, leta 1980 pa je bil tudi izvoljen za predsednika.

Tako Lojze, kot Danica sta bila vključena tudi v društvene in športne aktivnosti kluba. Več let sta bila člana prve folklorne skupine Kluba Triglav in z njimi sta nastopala na številnih klubskih kulturnih prireditvah in etničnih festivalih v občini Fairfield in sosednjih občinah. Lojze je bil tudi eden od pevcev moškega pevskega zbora Triglav in z njimi je nastopal na rednih kulturnih prireditvah kluba, kot tudi v Sydney Opera House in na turneji po Sloveniji in Koroškem. Z manjšimi vlogami je tudi sodeloval pri Igralski družini Triglav, vsa leta pa sta bila oba, Lojze in Danica, navdušena člana balinarske sekcije Triglav in pogosto sta zastopala Klub Triglav na tekmovanjih v balinarski zvezi NSW in v Viktoriji. V zadnjih desetletjih, ko klub ni bil več v taki meri odvisen od prostovoljnega dela, je Lojze izpolnil

Peter Krobe, Danica in Lojze Moge ter Kevin Ingram

svojo davno željo in kupil kmetijo v Blue Mountains. Preselila sta se tja in še vedno obdržala stike s prijatelji iz Kluba Triglav. V zadnjih letih se je Lojzetu zdravje poslabšalo in vrnila sta se v Sydney, kjer Danica zadnjih deset let dela kot prostovoljka v Food Bank z razdeljevanjem hrane, ki jo darujejo veliki supermarketi za pomoč dobrodelnim organizacijam. Njuno delo in pomoč naši skupnosti v Klubu Triglav je neprecenljivo, ne bomo ju pozabili in želimo jima vse najboljše v bodočih letih.

Iz Slovenskega katoliškega misijona svetega Rafaela v Merrylandsu je prejela priznanje slovenske skupnosti v NSW za delo na kulturnem področju pevska skupina JUŽNE ZVEZDE ali SOUTHERN STARS CHOIR.

Pevski zbor »JUŽNE ZVEZDE« ali »SOUTHERN STARS CHOIR« je bil ustanovljen leta 1999 v verskem središču Merrylands na pobudo patra Valerijana Jenka. Pevovodkinja Carmen Fuderanan je zbrala skupino pevk za nastop na mladinskem koncertu. Na začetku je bil to dekliški pevski zbor, sestavljen iz druge generacije avstralskih Slovenk, ki so na koncertu zapele dve pesmi v slovenščini in njihov nastop je bil tako uspešen, da so se odločile nadaljevati s petjem. Začetni sestav pevskega zbora se je večkrat menjal, ko so prihajale nekatere nove pevke, medtem, ko so druge odhajale. Glavni namen je bil, da bi enkrat na mesec prepevale v angleščini pri družinski sveti maši in na ta način pritegnile več članov mlajše generacije. V sedanjem sestavu program zbora obsega poleg cerkvenih pesmi tudi posvetni program narodnih in modernih pesmi v slovenščini in angleščini, med drugimi tudi slovensko in avstralsko državno himno in s tem programom nastopajo v vseh različnih slovenskih organizacijah, kot tudi enkrat mesečno pri sv. maši in drugih rednih prireditvah slovenskega misijona sv. Rafaela v Merrylandsu.

Voditeljica Južnih zvezd, Carmen Fuderanan-Austin, in Danica Šajn sta bili del originalne sestave zbora, od leta 2003 dalje so bile redne članice tudi Danica Grželj in Perina Brown z Rebecca Keen, ki pogosto nastopa v programu zbora kot solistka, medtem, ko se je Gary Brown pridružil zboru leta 2013. Prepevajo v obeh jezikih in poleg rednih mesečnih nastopov pri sveti maši je bil zbor povabljen ne številne pomembne obletnice in praznike v slovenskih organizacijah in na mladinskih koncertih. Nastopali so na proslavah v Slovenskem društvu Sydney, na komemoracijah Anzac dneva in Slovenian of the Year Awards v Klubu Triglav,

obletnicah HASA NSW in v verskem središču Merrylands in celo v NSW Parliament House ob 20. obletnici slovenske neodvisnosti. Še posebno lepo je zbor sprejet od publike, kadar ob slovenskih narodnih praznikih nastopa v slovenskih narodnih nošah, saj so poleg prijetnih zvokov hkrati tudi prava paša za oči. Resnično so pohvale vredni in upamo, da nas bodo še dolgo razveseljevali s pesmijo in nam polepšali dan.

Južne zvezde in minister Gorazd Žmavc

**OKTOBERFEST V KLUBU TRIGLAV
11. oktober 2015**

Navadili smo se že proslavljati evropski praznik OKTOBERFEST tudi v slovenskih klubih, saj glavni elementi praznika so si v obeh narodih - nemškem in slovenskem - zelo podobni. Ne sme manjkati polke in valčka, svinjske pečenke in kislega zelja in seveda piva. Vse to je bilo na razpolago v Klubu Triglav na tradicionalnem Oktoberfestu v začetku oktobra. Za ples je poskrbel ansambel "Alpski odmevi", ki je pridno navijal priljubljene polke in valčke. V Sydneyu nimamo več slovenske folklorne skupine, zato je za zabavo poskrbela nemška

folklorna skupina, ki je zaplesala venček nemških narodnih plesov, med katerimi je najbolj "užgal" tisti ples, ki smo mu doma včasih rekli "Ta-potrkanj". Nato smo imeli tekmovanje v poznavanju piva. Veliko tekmovalcev se je prijavilo, da bi prepoznali pivo po okusu.

»PINK RIBBON DAY«

V Klubu Triglav Mounties smo v sredo, 21. oktobra 2015, pripravili veliko dobrodelno prireditev za pomoč obolelim za rakom na prsni, bolezn, ki jo simbolizira rožnati trak in tudi rožnata barva na splošno. Klub je bil nabito poln ljudi, seveda največ žensk, ki so prebolele to bolezen ali pa so imele v družini kakega člana, ki ga je zahrbtna bolezen pobrala.

Peter Krobe s finalisti in muzikantom Štefanom.

Martha in Katija:
Preživel svāraka na prsin!

Kdo se najbolje razume na pivo?

Tanya Vojsk in Martha Magajna

Charlene Estephan, Christine Hall in Sheena Mansour, uslužbenke kluba, ki so pripravile prireditve.

Štefan Šernek - mlajši.

Za pomoč skladu za raziskavo in zdravljenje raka so se prodajali sendviči, pecivo, okraski, oblačila, nalepke in še polno drugih predmetov. V imenu organizacije »Breast Screen« je imela predavanje Tanya Vojsk, Marketing Manager te organizacije, ki je na začetku predavanja povedala, kako je kot otrok obiskovala klub Triglav s svojimi slovenskimi starši, sedaj pa zastopa zdravstveno organizacijo, ki ima dom v bolnišnici Liverpool in pomaga pri borbi proti raku. Tanya je opisala postopke in načine borbe proti raku in razdelila navzočim gradivo z informacijami in nasveti.

KONCERT KVINTETA GLASBE BISEROV

Nedelja, 8. novembra 2015

Ansambel ima ime Kvintet glasbe biserov, vendar iz takih ali drugačnih razlogov ni prišel ves kvintet, prišli so samo trije in to: Vodja Marko Štumperger – harmonika, Starše na Dravskem polju; Anže Krajnc – trobenta, Slovenska Bistrica in Ester Nives Škvorc – klarinet, Središče ob Dravi. Moramo pa priznati, da je bil vsak od njih odličen glasbenik in kvaliteta njihovega nastopa nikakor ni trpela zaradi zmanjšanega števila. Za ozvočenje in elektroniko koncerta je poskrbel Steve (Štefan) Šernek mlajši, ki se je tudi udeležil prireditve. Dvorana v Klubu Triglav je bila nabito polna in muzikanti so pričeli koncert z Avsenikovo skladbo Golica, ki je že takoj spravila

poslušalce v dobro razpoloženje.

Na prireditvi sta bila navzoča tudi veleposlanica Republike Slovenije, Helena Drnovšek-Zorko, in častni konzul RS, Anthony Tomažin. Predsednik Peter Kropce in CEO Greg Pickering sta podarila gospe ambasadorki častno članstvo Kluba Triglav. Veseli nas, da je bilo med obiskovalci kar precej mlajše generacije in mladi muzikantje so znali zaigrati muziko, ki je razveselila vse.

Fotografije na strani 29, od leve na desno na Martinovanju: Paul in Steve ansambla 'Alpine Echos Band'.

Igor Poch s hčerko Tiaso za šesti rojstni dan. Paul Lukežič z družino.

V Klubu Triglav: Peter Kropce, veleposlanica RS Helena Drnovšek-Zorko in CEO Mounties Greg Pickering.

Marija Gomboc je dobila »Lucky Door«.

Helena Drnovšek-Zorko in del odbora HASA NSW:

Perina in Gary Brown ter Martha Magajna.

Pater Darko, Tony Tomažin in Danica Šajn.

Nagrado publike na Martinovanju sta si delila Rocco Romeo in Izidor Karbič.

Vinski strokovnjak Collin in Peter Kropce.

Publika se odloča in glasuje za najboljši okus za nagrado publike.

Prvo mesto za belo vino je dobil Saverio Borsellino.

Drugo mesto za rdeče vino je dobil Jože Vozila.

Tretje mesto je dobil Rocco Tassone.

Prvo mesto za rdeče vino je dobil Milan Fabjančič.

Ansambel Kvintet glasbe biserov, Peter Kropce in Irena Jernej Auser.

Za ples in dobro voljo je igral ansambel "The Masters".

MARTINOVANJE

v nedeljo, 15. novembra 2015

Na svetega Martina dan se mošt spremeni v vino in tudi letos smo ob zvokih ansambla "The Masters" z veseljem in plesom proslavili ta pomembni dogodek v Klubu Triglav. Praznovanje pridelovalcev domačega vina se je začelo širiti tudi med druge narodnosti, ki živijo na območju kluba Triglav in sedaj tudi oni že precej redno prinašajo doma pripravljeno vino za pokušino. V letošnjem letu so nagrade strokovne komisije dobili: prvo nagrado za rdeče vino Milan Fabjančič; drugo mesto je dobil Jože Vozila in tretje mesto Rocco Tassone.

V manj popularni kategoriji belih vin je prvo mesto strokovne komisije dobil Saverio Borsellino. Po podelitvi nagrad strokovne komisije je bila k pokušanju domačih vin povabljena tudi publika. Pokušanje vina je bilo za lažje odločanje pospremljeno s pladnji sira, grozdja, narezkov in "Cracker" piškotov. Po najbolj popularni presoji publike sta si prvo mesto z enakim številom glasov razdelila Rocco Romeo in Izidor Karbič, oba z rdečim vinom.

Nagrado za življenjsko delo sta dobila Sofija in Danilo Šajn.

Sofija in Danilo Šajn skupaj delata domače vino že ves čas njunega skupnega zakonskega življenja. Tudi sedaj, ko obema že pešajo moči, še vedno sledita tradiciji, čeprav je breme dela sedaj večinoma na Sofiji, ker po dolgih letih trdega dela Danilove roke odpovedujejo. Zgodilo pa se je tudi, da sta njuna prijatelja, ravno tako navdušena pridelovalca vina, obtičala v težavi, ko je prijatelj Fred sredi pripravljanja grozdja za vino doživel srčni napad in so ga odpeljali v bolnišnico. Sofija in Danilo sta priskočila na pomoč in prišla dokončat delo, stiskanje, filtriranje in stekleničenje, vse dokler mlado vino ni bilo na varnem v steklenicah in dokler Fred ni prišel iz bolnišnice. Oba, Sofija in Danilo, sta bila že krepko v osemdeset letih starosti in vendar sta se lotila in dokončala delo za prijatelje. Za dan sv. Martina jima je slovenska skupnost Kluba Triglav podelila priznanje za njuno delo kot najstarejšima pridelovalcema domačega vina (*fotografija desno*).

**Odbor in Uprava Kluba Triglav
– Mounties želi vsem članom in
prijateljem srečen božič in zdravo
ter zadovoljno novo leto 2016!**

V Klubu Triglav: Peter Kroppe, veleposlanica RS Helena Drnovšek-Zorko in Florjan Auser.

IN KAJ BO NOVEGA

V KLUBU TRIGLAV V MESECU DECEMBRU?

V soboto, 12. decembra, vabimo balinarje slovenskih klubov NSW na medklubsko tekmovanje za Cankarjev pokal. Začetek tekmovanja bo ob 8.00 zjutraj, s skupnim kosilom in večerjo. Prijave sprejema Martha Magajna, telefon 9609 6057.

V nedeljo, 13. decembra, se od 12. ure opoldne dalje pričinja miklavževnje – družinski dan, BBQ za otroke, petting Zoo z domačimi živalmi, gumijasti grad in obisk SV. MIKLAVŽA, ki bo obdaril vse otroke. Rezervacije so nujne, da bo Miklavž vedel, koliko daril naj pripravi, kličite recepcijo kluba na tel 9426 1000 čim prej, da ne zmanjka prostora.

V četrtek, 31. decembra, ste vabljeni na SILVESTROVANJE. Restavracija bo odprta že od 5.00 popoldne dalje, praznovanje z DJ glasbo iz 70', 80', in 90' let se začne od 8.00 zvečer dalje, z ognjemetom ob 9.00 uri. Zabavale vas bodo tudi brazilske plesalke in plesalci. Vstop brezplačen - rezervacije so nujne. Kličite čim prej, ker bo zagotovo zmanjkalo prostora! Telefon: recepcija 9426 1000 ali Martha Magajna 9609 6057 (dokler ne bo dvorana polna!!).

Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840

p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783

Marija Anžič: 0499 772 202

Sts. CYRIL and METHODIUS

SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101

Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176

E-mail: cirilb@bigpond.com

E-mail: p.david.ofm@gmail.com

Na letošnjo misijsko nedeljo, 18. oktobra 2015, smo obhajali 47. OBLETNICO blagoslovitve naše CERKVE V KEW ter skupno praznovanje letošnjih ZAKONSKIH JUBILANTOV.

Marija in Tone BRNE sta 20. novembra letos praznovala 70 let poroke! Iva in Peter MANDELJ že v januarju letos 60 let; Bruna in Nino BURLOVIČ bosta 26. decembra dopolnila 60 let zakona. Rezika in Franc FEKONJA praznujeta 56 let; Iva in Lojze JERIČ sta letos dopolnila 55 let zakona, Minka in Janez ALBREHT sta 27. oktobra praznovala zlato poroko – 50 let. Čestitkam zakonskim jubilentom smo pridružili še eno čestitko srebnomašniku p.Davidu, ki je med mašo prejel

naše darilo – zlat mašni plašč, ki ga naj spremlja na poti do zlatomašnega jubileja in še naprej! (*foto levo*).

MOLITVE IN SVETE MAŠE ZA POKOJNE

Mesec november se je začel s praznikom vseh svetih. Bila je nedelja. Po sveti maši v Kew smo se v velikem številu zbrali ob poldne v mavzoleju na pokopališču Keilor k molitvam

za naše rajne. Zdi se mi, da nas je vsako leto več, kakor je več tam tudi slovenskih grobov. Pevci so s pesmijo obogatili bogoslužje, Lojze Dominko pa je na trobento zaigral skladbo Tišina (The Last Post). Skupne grobove (okrog 80 grobov) ob grobu p. Bazilija sta letos okrasili Zora Kirn in Gabrijela Burgar. Ob 5. uri popoldne pa smo na Elthamu

Levo: Marija in Tone Brne sta 20. novembra letos praznovala 70 let poroke! V cerkvi v Kew: Nino in Bruna Burlovič, Frenk in Rezika Fekonja ter Minka in Janez Albreht.

molili rožni venec ter opravili prošnje za vse rajne člane in prijatelje Slovenskega društva Melbourne. Na 2. novembra, na spomin vseh vernih rajnih, smo molili ter blagoslovili grobove na pokopališču v Kew. Teden dni prej, v nedeljo, 25. novembra, smo po maši v Kew obhajali sveto mašo ob 2.30 popoldne v dvorani Slovenskega društva Planica za pokojne člane in prijatelje ter se nato ob 4.30 popoldne še zbrali k molitvi na pokopališču v Springvale. Drugo nedeljo v novembru, 8. novembra, je bila sveta maša v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu ob 60. obletnici društva **(fotografiji zgoraj)** ter po maši še molitve za pokojne pred kapelico Marije Pomagaj. Ob 5. uri popoldne je bila sv. maša v St Albansu ter nato molitve za pokojne člane in prijatelje Slovenskega društva St Albans pred njihovo kapelico **(fotografija desno zgoraj)**. Tisto nedeljo je bila tudi maša za majhno slovensko skupnost v Hobartu na Tasmaniji in v ponedeljek, 9. novembra 2015, je p. Ciril na pokopališču Pontville Cemetery, severno od Hobarta, molil za pokojne in blagoslovil vseh 24 slovenskih grobov. Na praznik Kristusa Kralja, v nedeljo 22. novembra, smo se zbrali še na pokopališču v Wodongi, na meji Victoria – New South Wales, tam imeli najprej molitve za pokojne ter nato ob 7. uri zvečer še sveto mašo v cerkvi St. Augustine's. V Wodongi imamo sedaj slovensko sveto mašo le dvakrat na leto in lepo bi bilo, če bi prišli tudi rojaki iz Alburyja, ki je mesto dvojček: Albury-Wodonga. Res, da je tam druga država, a jim zagotavljam, da se pripeljejo v Wodongo brez carinskih formalnosti! Prihodnje leto bo v Wodongi sveta maša na 5. velikonočno nedeljo, 24. aprila 2016, ob 6. uri zvečer.

ZAHVALA PEVCEM: V nedeljo, 22. novembra 2015, je bil **god sv. Cecilije, zavetnice cerkvene glasbe**. Našim pevkam, pevcem, organistom ter pevovodinji Janiki Rutherford smo hvaležni za njihovo petje, ki lepša naša nedeljska in praznična bogoslužja, ki so vedno izraz naše hvaležnosti Bogu in vedno tudi izraz naše kulture.

ZAHVALA VSEM: Zahvalno nedeljo smo obhajali 8. novembra. Mnogo sodelavcev in dobrotnikov je potrebnih, da je naše misijonsko središče v Kew še vedno živo in lepo kot cvetoči vrt. Bog povrni vsem! Tudi letos se je od nas poslovilo ali zaradi bolezni ali starosti opešalo nekaj požrtvovalnih duš. Vsem smo neizmerno hvaležni za vse, kar ste storili in storite za naš skupni dom. Največ, kar vam vsem moremo dati, je naša hvaležna molitev in daritev svete maše za vas.

LETA HITRO TEKO:

V torek, 17. novembra 2015, je minilo deset let od prihoda patra Darka Žnidaršiča v Sydney, dva dni prej, v nedeljo, 15. novembra, pa dve leti od prihoda patra Davida Šrumpfa v Melbourne. Hvaležni smo jima za njuno gorečnost in vnemo za vse dobro. Prav tako pa seveda tudi misijonarki Mariji Anžič, ki je že petnajsto leto med nami in pred tem že pet let in pol na misijonu v Zambiji v Afriki. Da pa bo še kaj novih duhovnih poklicev v našem narodu: **VZEMITE IN MOLITE!** je naslov zgibanke z molitvami za nove duhovne poklice, ki je na razpolago pri izhodih iz naše cerkve. Vzemite domov in molite! Hvala. Molitev je objavljena tudi na internetu na spletnih straneh naših misijonov.

BOŽIČNE VOŠČILNICE, MARIJANSKE KOLEDARJE 2016 TER DRUŽINSKO PRATIKO Mohorjeve družbe iz Celja in Celovca si lahko oskrbite v Baragovi knjižnici po nedeljski sveti maši.

Franjo Kravos

Miklavž v Kew

OBNOVE: Že v prejšnjih Mislih smo poročali ob pozlatitvi svetega posodja: keliha, ciborijev, križev, paten in posrebitvi posode za blagoslovljeno vodo. Sedaj smo obnovili še tabernakelj. Mojster pasar je na novo pozlatil vrata tabernaklja, Franjo Kravos pa je prebarval notranjost in del zunanosti. Prenovljen je tudi zvonec ter na novo posrebrana kadilnica in posodica za velike hostije. Franjo Kravos je z belo barvo še dodatno označil cerkvene stopnice, prebarval steno v dvorani in označil graben na dvorišču pred lurško votlino, da je bolj viden. Cerkvene stopnice in stopnice v dvorano je že pred časom označil Štefan Cek, kateremu želimo, da bi po mnogih operacijah in zapetljajih po padcu z lestve čim prej dobro okrevale.

MIKLAVŽEV obisk in sklep šolskega leta SLOMŠKOVE ŠOLE je vedno prvo nedeljo v decembru.

ADVENTNO ROMANJE V TA PINU bomo imeli v soboto, 12. decembra 2015. Ob 2. uri popoldne bo vodil somaševanje nadškof Denis Hart **ob začetku LETA USMILJENJA**. Nam se bodo pridružili tudi rojaki iz Adelaide s patrom Davidom. Avtobus bo odpeljal izpred cerkve v Kew ob 8.30 zjutraj in se vrnil ob 5. uri popoldne. Najprej se bomo ob 10. uri zbrali pri naši kapelici za molitev rožnega venca in litanij. Od 11.30 dopoldne do ene ure popoldne bomo imeli kosilo v restavraciji v Bacchus Marshu. Ob 2. uri popoldne bo v cerkvi na vrhu griča sveta maša z obredom odprtja svetega leta. V Kew se bomo vrnilo do pete ure popoldne.

3. ADVENTNA NEDELJA, 13. decembra, druga nedelja v decembru: V KEW bo sveta maša ob 9. uri dopoldne, **v GEELONGU** v cerkvi Holy Family v Bell Parku ob 12.15 popoldne. Med mašo bo krščen Xavier Martin Črtalič. Pri maši se nam bodo pridružili rojaki iz Adelaide s p. Davidom. Po maši bo kosilo v dvorani društva Ivan Cankar in obisk Miklavža. **V ST ALBANSU** bo sveta maša ob 5. uri popoldne.

ZAKRAMENT SPRAVE – SPOVED: V KEW redno pol ure pred mašo, v predprazničnih dneh uro pred mašo ob petkih, sobotah in nedeljah.

ALTONA NORTH: Spovedovanje bo v petek, 18. decembra, od 4.30 popoldne do 6.00 zvečer.

4. ADVENTNA NEDELJA, 20. decembra 2015, peti dan božične devetdnevnic. Priložnost za zakrament svete spovedi bo od 9. ure dalje. **Po maši bo družinsko kosilo in srečanje z novo veleposlanico Republike Slovenije v Avstraliji gospo Heleno Drnovšek Zorko.**

BOŽIČ – ROJSTVO GOSPODOVO 2015

KEW: Na sveti večer, v **četrtak, 24. decembra 2015,** bo zgodnja polnočnica na dvorišču pred jaslicami v lurški votlini ob 9. uri zvečer. **NA BOŽIČ, v petek, 25. decembra,** bosta praznični sveti maši ob 8. uri zjutraj ter ob 10. uri dopoldne.

Fotografiji levo - zgoraj: Obisk pri Lojzetu Kranjcu, ki je letos slavil 80 let: Albina in Albin Drevenšek iz Zg. Dupleka s hčerkama Sašo in Tejo.

Ivan in Haidi Ašenberger iz Švice sta prišla na obisk k Palmi in Lojzetu Ašenbereger. Skupaj so prišli na obisk v Kew.

Na praznik SV. ŠTEFANA, 26. decembra, ter v nedeljo, na praznik SVETE DRUŽINE, 27. decembra, bo sveta maša ob 10. uri dopoldne.

MORWELL: Za letošnje božične praznike **NE BO** svete maše v Morwellu.

NA SILVESTROVO, v četrtek, 31. decembra 2015, ter **NA NOVEGA LETA DAN**, na praznik Marije, svete Božje Matere, v petek, 1. januarja 2016, bo sveta maša ob 10. uri dopoldne.

Dr. John Broughton, Senior Police Chaplain za Victoria Police, sprejema od patra Cirila v dar kip Marije za kapelo na Victoria Police Academy v Glen Waverley, 24. september 2015.

NADŠKOFOV OBISK: TRETJO NEDELJO V JANUARJU, 17. januarja 2016, bomo imeli na obisku ljubljanskega nadškofa metropolita msgr. STANISLAVA ZORETA OFM. Po slovesni maši bo v dvorani kulturni program, srečanje in družinsko kosilo, ki ga bodo pripravile članice društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič. Ves spored obiska je objavljen v uvodniku teh Misli, na strani 4.

Prvo nedeljo v februarju, 7. februarja 2016, bo vpis v **SLOMŠKOVO ŠOLO** in počastitev slovenskega kulturnega praznika, Prešernovega dne. Šola bo pričela z rednim poukom tretjo nedeljo v februarju, 21. februarja 2016, po deseti maši: od 11.10 do 13.00.

PEPELNICA, začetek postnega časa je zelo zgodaj, v sredo, 10. februarja 2016. Ta dan je strogi post. **PRVA POSTNA NEDELJA** je 14. februarja 2016. V postnem času bomo zopet premišljevali Jezusovo trpljenje ob čudovitih postajah križevega pota v naši cerkvi, ki je delo Zorke Černjak.

POSTNO ROMANJE V TA PINU bo v soboto, 12. marca 2016.

CVETNA NEDELJA bo 20. marca, **VELIKA NOČ** pa 27. marca 2016.

SVETI KRST: NOAH DIMITRIOS PAPANIMITRIOU, rojen 11.06.2015, Bundoora VIC. Mati Melita Belec, oče Larry Papadimitriou. Botra sta Suzie in Michael Kollaris. Sv. Ciril in Metod, Kew, 29.11.2015.

AMELIA MICHELLE TJAHHADI, rojena 12.08.2015, Werribee VIC. Mati Bernadette Michelle Tjahjadi roj. Brne, oče Harry Tjahjadi. Botra sta Daniel Brne in Belinda Rasen. Sv. Ciril in Metod, Kew, 29.11.2015. Čestitke staršem, botrom in starim staršem!

Michelle Renata KOHEK in Shaun Kenneth DAVIS sta se poročila v cerkvi Sts Peter and Paul v Geelongu 17. oktobra 2015. Čestitamo! Marta in Janez Kohek, Karen Spiteri, Michelle Kohek, Bernard Kohek, Shaun Davis, Jožica in Denis Kohek.

Fotografija levo: Slovenska igralska skupina Melbourne je premierno uprizorila veseloigro v enem dejanju *Oh, ta ljubezen* v dvorani slovenskega misijona v Kew v soboto, 7. novembra 2015, in jo ponovila še v Melbournu, Geelongu in Sydneyu. Igralcem in sodelavcem skupine ob vodstvu Drage Gelt OAM smo hvaležni za njihov trud in prizadevanje za ohranjanje slovenske dramske tradicije med nami in prinašanje veselja.

Tasmanija - Hobart, nedelja, 8. novembra 2015: Za žive in pokojne člane slovenske skupnosti na Tasmaniji smo darovali sveto mašo v hrvaški cerkvi Matere Božje v Grantonu, severnem predelu Hobarta. Z leve na desno so: Jože Zorč, Marjan

ODŠLI SO

VIDA TAVČAR roj. **VOLARIČ** je umrla v Perthu WA, v Zahodni Avstraliji 3. septembra 2015. Rojena je bila 22. oktobra 1929 v Kobaridu kot najmlajša hčerka Andreja in Jožefe Volarič. Njene sestre so Alma, Jožica in Maruška. Poročila se je 10. aprila 1950 v Trstu s Stanislavom Tavčarjem. V Avstralijo sta prispela 13. julija 1950. V zakonu sta se jima rodili Jožica, Boris, Branko in Tania. Pogrebno mašo je daroval Fr. Michael Gatt v cerkvi St. Kieran's v Osborne Park, Perth, 10. septembra 2015. Obred pred kremacijo je bil v kapeli Brown Chapel na pokopališču Karrakatta.

Hvala Ančki Kočar za sporočilo.

ŠTEFAN STANKO je umrl 20. septembra 2015 na svojem domu v Keilor Downs. Rojen je bil 4.9.1937 v Franciji, odraščal pa je v Žižkih v Prekmurju. Kremiran je bil v Altoni. Sožalje ženi Veri, doma iz Polane, ter sinovoma Paulu in Štefanu.

MARY ANTONIETA TOMAŽIČ je umrla 10.10.2015 v Warringal Private Hospital v Heidelbergu. Rojena je bila 24.01.1962 v Italiji. Pogrebna maša v nabito polni cerkvi St. Paul's Catholic Church, Sydney Road, Coburg je bila 20. oktobra. Vse do konca je bila polna optimizma in življenja, kljub rakovi bolezni. Sožalje možu Petru, sinu Luku, hčerki Emily ter družini Franca in Ivanke Tomažič.

Faletič, Anton Ambrož, Jože Pecl, Marija Mavrič, Roža Šajn, Mary Midson (Mavrič), Božo in Jadwiga Štiberč, za njima p. Ciril, g. Berislav Hunski. (Foto: Anton Čobanovič).

ANTON (TONY) KRISTAN je umrl na svojem domu v Bayswater 15.10.2015. Rojen je bil 10.01.1927 v Pivki. Molitve in pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v četrtek, 22. oktobra, ob 7. uri zvečer. Pogrebno slovo je bilo v petek 23. oktobra v kapeli Federation Chapel pokopališča Lilydale Memorial Park. Sožalje ženi Marti, sinovoma Josephu in Johnu z družinama.

JOŽE GRANDOVEC je umrl v torek, 20. oktobra 2015, v Sunshine Hospital v St Albansu. Rojen je bil 16. maja 1930 v vasi Trstenik v župniji Šentrupert na Dolenjskem. Pogrebna maša je bila v petek, 23. oktobra, v cerkvi Sacred Heart v St Albansu. Kremiran je bil v Fawkner Crematorium. Sožalje ženi Ani, hčerki Miriam, sinu Marku z družino, bratu Feliksu z ženo Metko ter družinam pokojne sestre Jožefe Repše in brata Adolfa ter v Sloveniji bratu Dragu in sestri Justi Kovačič.

SLAVKO ALOJZ PLUT je umrl 25. oktobra 2015 v bolnišnici v Geelongu. Rojen je bil 17. 10. 1946 v vasi Matkovec v Beli Krajini. Poročen je bil z Dalmatinko Karmen Paič. Bil je med ustanovnimi člani slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu

in tudi predsednik. Velikokrat smo se srečevali z njim pri slovenskih mašah in potem v klubu. Pogrebno mašo je opravil domači duhovnik ob somaševanju hrvaškega duhovnika v cerkvi St Mary's v Geelongu 29. oktobra 2015. V slovo mu je spregovoril Jože Ramuta. Sožalje ženi Karmen, sinovoma Johnyju in Davidu, bratu Ivanu v Kopru ter sestri Mileni v Karlovcu.

MARTIN URŠNIK je umrl 25. oktobra 2015 v Dandenong South. Rojen je bil 9.11.1931 v župniji Črna na Koroškem. Martin je bil med ustanovnimi člani slovenskega društva Planica Springvale v letu 1972 in prvi predsednik. Pogrebno slovo je bilo 2. novembra v kapeli Bunurong Memorial Park Chapel, Dandenong South. Sožalje ženi Glendi, sinovoma Robu in Chrisu ter hčerki Martine ter družinam.

BERTO (ROBERT) BAČIČ je umrl 27. oktobra 2015 v bolnišnici Royal Melbourne Hospital. Rojen je bil 3. junija 1937 v vasi Paz blizu Pazina v hrvaški Istri. Bil je član slovenskega društva Jadran in ni imel v Avstraliji nobenih sorodnikov. State Trustees še vedno urejujejo za njegov pogreb. Po kremaciji bosta vodstvo slovenskega društva Jadran in naš slovenski misijon poskrbela za pogrebno slovo. Sožalje sestri Veri Bašič (roj. Bačič), ki živi v domu starejših v Buzetu.

IVANKA HRVATIN roj. FIDEL je umrla 29. oktobra 2015 na domu v Taylors Lake, njen mož **EMIL HRVATIN** pa dva dni pozneje, 31. oktobra 2015 v bolnišnici Sunshine Hospital v St Albansu. Ivanka je bila rojena 29.04.1934 v vasi Sušák, župnija Jelšane pri Ilirski Bistrici; Emil je bil rojen 21.08.1928 v vasi Trpčane, župnija Podgraje. Pogrebno mašo sva darovala p. Ciril ob somaševanju župnika Fr. Johna O'Reillyja v sredo, 11. novembra 2015, v cerkvi Sacred Heart v St Albansu. Pokopana sta v isti grob na pokopališču Keilor. Sožalje sinovoma Ivanu in Borisu z družinama.

ROSA OGRIZEK roj. KRNEL je umrla na praznik vseh svetih, v nedeljo, 1. novembra 2015, v Caritas Christi Hospice v Kew. Rojena je bila 11.03.1937 v Radohovi vasi pri Pivki. V Avstralijo je prispela leta 1957. Septembra leta 1959 se je poročila v South Melbourne z Mirom Ogrizek, doma iz vasi Hrušovje pri Postojni. Starša Rose, Franc in Ivana Krnel, sta umrla v Melbourneu in sta pokopana na Keilorju. Dvakrat smo bili zadnji teden zbrani z vso družino ob Rosi, ko se je poslavljala s tega sveta in lepo pripravljena sklenila zemeljsko potovanje. Pogrebna maša je bila v petek, 6. novembra 2015, v naši cerkvi v Kew. Pokopana je na pokopališču Springvale. Sožalje možu Miru, sinu

Robertu z Lee in otroci Matthew in Carlo; hčerki Sonyi z Nickom, sestri Mimi Česnik z možem Stankom in družino v Kew ter družinam pokojnih bratov Toneta in Petra Krnela v Melbourneu. Brat Ivan je umrl v Sloveniji (brez družine).

FRANC HARTMAN je umrl 2. novembra 2015 v bolnišnici v Nambour v Queenslandu. Rojen je bil 11.12.1924 v vasi Brezne blizu Maribora. Sožalje hčerki Veroniki Tedman z družino in bratu Stanku ter družinam pokojnih bratov Maxa in Johnyja v Melbourneu. Pogreb je bil v ponedeljek, 9. novembra 2015, v kapeli pogrebnega zavoda Gregson & Weight, 26 Wisers Road, Maroochydore, Sunshine Coast. *(Več o pokojnem v zapisu Mirka Cudermana iz Queenslanda).*

ALEKSANDER BON je umrl verjetno zaradi srčne kapi 11. novembra 2015 na domu svojega brata Ladota Povha v Dingley (Melbourne). Rojen je bil 10. novembra 1955 v Pivki. Mama je bila Ivanka Bon, oče Dominik Bon. Oba sta že pokojna. Mama se je po smrti prvega moža Jožeta Povha poročila z Dominikom Bonom. Iz prvega zakona so bratje Jože, Lado in Rafael Povh, vsi rojeni v vasi Klenik pri Pivki, sedaj vsi živijo z družinami v Melbourneu. Še na vse svete je bil Aleksander skupaj z brati pri molitvah na pokopališču Keilor ter nato na kosilu na društvu Jadran. V nedeljo, 8. novembra, so še vsi bratje skupaj obhajali njegov rojstni dan z večerjo v restavraciji, ki jo vodi Mark Brožič v Brunswicku. Aleksander je delal kot pomočnik v knjižnici ter bil knjigovodja v klubu Brunswick Club. Obred pred kremacijo je v kapeli Fawkner krematorija vodil Fr. Brian McDermott. Sožalje bratom Jožetu, Ladotu in Rafaelu ter njihovim družinam.

Zahvala bratu Jožetu Povhu za sporočilo, ki se v imenu vseh bratov zahvaljuje za izraze sožalja.

MARIJA CIMERMAN roj. KOSI je umrla v sredo, 11. novembra 2015, na Remembrance Day, v domu Outlook Gardens v Dandenong North, kjer sta z možem Matijem preživljala zadnja leta in se z molitvijo pripravljala na srečanje z Gospodom. Vedno sta bila nadvse vesela patrovega obiska, skupne molitve in svetega obhajila. Marija je bila rojena 28. februarja 1925 v vasi Hranigovci, župnija Sveti Tomaž pri Ormožu v družini petih otrok. Poročila se je z Matijem Cimermanom 13. novembra 1949 v domači župniji. Z Matijem sta bila poročena dva dni manj kot 66 let! V Avstralijo sta prispela novembra 1957, najprej v Bonegillo

ter nato v Wangaratto, kjer je Marija kuhala na farmi in jo je gospodarjeva žena klicala vedno 'My little Maria'. V Melbourneu sta bila Marija in Matija dejavna v slovenskem društvu Planica, kjer je bil mož Matija tudi predsednik. V ponedeljek, 16. novembra 2015, je bila molitev rožnega venca v naši cerkvi v Kew, nato pa pogrebna maša ter nato še slovo pred kremacijo v kapeli Blair Chapel na pokopališču Springvale. Sožalje možu Matiju, hčerkama Anici Markič in Stelli (Stanki) Rob z družinama, bratu Jožetu Kosi v Endeavour Hills ter družini pokojnega brata Antona Kosi v Ringwoodu in sestri Kristi Kralj z družino v Hranigovcih v Sloveniji.

KARL (DRAGO) ŠKROBAR je umrl 11. novembra 2015 v Pindara Hospital na Gold Coastu v Queenslandu. Rojen je bil 14. novembra 1946 v kraju Dragoslavac Breg blizu Čakovca na Hrvaškem. Karl se je poročil z Metko Slavič, hčerko Toneta in Marije Slavič. Tone Slavič je bil predsednik Slovenskega društva Melbourne v 1950-tih in 1960-tih. Sožalje ženi Metki in družini.

Hvala Magdi Pišotek za sporočilo.

RUDOLF (RUDI) ISKRA je umrl 19. novembra 2015 v St. Vincent's Public Hospital v Melbourneu. Rojen je bil 12. junija 1934 v vasi Zabiče, župnija Podgraje, materi Štefaniji in očetu Jožefu. Rudi je izplul iz Trsta 20. decembra 1954 na ladji Toscana in prispel

v Melbourne februarja 1955. Njegovo prvo delo je bilo obiranje sadja v Lakes Entrance. Od tam je prišel v Melbourne in dobil delo v tovarni kablov v Footscrayu. Junija 1956 se je poročil z Emo Jelenič iz Račic. Imela sta tri sinove, eden je umrl star dva dneva. Zgradili so si dom v East Keilor, kjer je še sedaj njihov dom. Rudi je bil marljiv delavec, skrben mož in oče. Že leta 1958 je ustanovil svoje podjetje 'Iskra Transport', nato pa še 'Building & Garden Supply'. Bil je med ustanovnimi člani slovenskega društva Jadran in v letih 1982/83 tudi predsednik društva. Z ženo Emo sta več kot deset let skrbela za naše skupne grobove na pokopališču Keilor. Za to veliko delo sem se jima vsako leto, tako tudi letos, zahvalil po molitvah za pokojne na pokopališču Keilor. Pred meseci letos mi je Rudi potožil, da

zaradi boleznih ne more več. Nekaj dni pred smrtjo sem se mu v bolnišnici St. Vincent's Hospital še enkrat zahvalil za njegovo delo in skrb skupaj z Emo. Z nasmejanim obrazom je sprejel sveto maziljenje in ob slovesu izrekel še svoj zadnji Amen! Rožni venec in pogrebna maša za pokojnega Rudija sta bila v sredo, 25. novembra, v cerkvi St. Peter the Apostle Catholic Church v Keilor East ter nato pokop na pokopališču Keilor. Množica v cerkvi in na pogrebu je bila znamenje, kako je bil Rudi priznan in spoštovan. Sožalje ženi Emi, sinovoma Robertu in Ronnu, sestri Veri Durovič v Melbourneu ter sestri Mariji (Marici) na Hrvaškem.

MARIJA PENKO roj. SEDMAK je umrla 16. novembra 2015 v Private Nursing Home v Glen Wavelerley, kjer je bila dve leti. Rojena je bila 6. oktobra 1937 v Zagorju na Pivki. V Avstralijo je prispela na ladji Toscana leta 1958, tri mesece za njo pa Anton (Zvonko) Penko na ladji Roma, ki je pristala v Melbourneu 23. decembra 1958. Poročila sta se 17. januarja 1959 v cerkvi vseh svetih v Fitzroyu. Marija je imela v Melbourneu že brata Pavleta in sestro Silvo, Zvonko pa teto, mamino sestro, Jožo Hvala, ki je imela restavracijo na Gertrude Street v Fitzroyu. Marija in Zvonko sta rada prepevala in še pred tremi leti sta skupaj zapela na odru slovenskega društva Planica pesem: Ali bo moj vnuk še pel slovenske pesmi? Ko je vse odšlo v pozabo, ji je še vedno ostala pesem. Pogrebno slovo je bilo pred kremacijo v kapeli pokopališča Springvale 19. novembra 2015.

Sožalje možu Zvonku, sinu Franku, hčerki Štefki Riitano z družino, bratu Pavlu Sedmaku, sestri Silvi Jenko in Ivanki Kolačko z družinami v Melbourneu, v Sloveniji pa bratu Rafaelu ter sestrami Rozi Baša in Milki Penko (poročena z Zvonkovim bratom Otonom) in njihovim družinam.

MARIJA OPPELT OPPELLI roj. RUDEŽ

je umrla v soboto, 28. novembra 2015, v domu Deloraine Aged Care v Greensborough. Rojena je bila 26. avgusta 1924 v kraju Opčine pri Trstu. Leta 1959 se je poročila z Marjanom Oppeltom, ki je umrl 11. novembra 1988.

V Mislih, december 1988, beremo na strani 329: »Medtem ko je bil Marjan predsednik SDM, pa je bila tajnica kluba gdč. Marija Rudež, tudi po rodu Tržačanka ter navdušena in delovna Slovenka. Za navideznim odnosom med predsednikom in tajnico so se začele nabirati nove sile – jih še danes kličemo zaljubljenost. Te so Marjana in Marijo pripeljale do oltarja, kjer ju je v stolnični kapeli p. Bazilij februarja 1959 posvetil in zvezal v novo družinsko skupnost. V marčni številki »Misli 1959 v priljubljeni rubriki »P. Bazil tipka« beremo, da »do večera pred poroko niti poročni priči, Srečko Košir in Maks Hartman, oba v odboru SDM, nista vedela, kaj se kuha ... imena neveste pa menda nista zvedela do takrat, ko je Marija prispela v stolnico.« V zakonu sta se Mariji in Marjanu rodila Helena in Martin.

Marija je bila dolga leta knjižničarka Baragove knjižnice in pomagala pri poslovanju misijona. Z neverjetno ljubeznijo in znanjem je uredila in vodila knjižnico. Desetletja je dvakrat ali trikrat tedensko prihajala v Kew in urejevala knjižnico, naročala nove knjige, skrbela za božične in velikonočne voščilnice, koledarje, kasete, plošče, pošiljala knjige in revije širom Avstralije. Vsako nedeljo in praznik je bila v knjižnici pred in po maši; vodila seznam članov knjižnice in skrbno vodila izposojanje in vračanje knjig. Vedno je ohranjala tesne stike s slovensko skupnostjo v Trstu preko pisem, revij in slovenskega programa na radiu Trst. Pogrebno mašo smo obhajali v naši cerkvi v Kew v petek, 4. decembra

2015 (upamo, da bo tako, ker gredo te Misli prej v tiskarno, predno bo dan točno določen s strani pokopališča). Pokopana je v grob pokojnega moža Marjana na pokopališču Templestowe Cemetery. Sožalje hčerki Heleni z možem Wayne Fergeus in družino, sinu Martinu z ženo Rosemarie ter Mirotu OPELLIJU v Trstu, bratu Marijinega pokojnega moža Marjana.

EMIL FATOVIČ je umrl 30. novembra 2015 v bolnišnici Austin Hospital v Heidelbergu. Rojen je bil 14. 8. 1937 v Ugljanu pri Zadru. Več v prihodnjih Mislih.

MARJAN ZUPANEK je umrl 22. 8. 2015, med dopustom v Sloveniji, ko se je vzpenjal na hrib Mrzlica (1093 m) v Posavskem hribovju. Rojen je bil 6. 8. 1938 v Celju. Živel je v South Morang. Sožalje ženi May in hčerki Joyce.

Hvala Alojzu Ašenbergerju za sporočilo.

V Mislih še ni bilo zapisa: **ALOJZ KRUŠEC** je umrl 24. maja 2013 na domu v Morwellu. Rojen je bil 22. maja 1941 v vasi Nova Lipa, župnija Vinica v Beli Krajini. V Avstralijo je prispel leta 1960. Poročen je bil s Štefko Ščepanek – njen oče je bil Poljak, mati Ukrajinka. V zakonu sta imela štiri sinove in eno hčerko. Alojzev brat Janez Krušec je umrl v Springvale leta 1990. Brat Jože živi z ženo Terezijo v Morwellu in se mu zahvaljujemo za to sporočilo.

*Gospod, daj vsem našim rajnim večni pokoj!
pater Ciril*

Veleposlanica Helena Drnovšek Zorko

predala poverilna pisma generalnemu guvernerju Sir Petru Cosgrovu

Canberra, 14. oktobra 2015: Izredna in pooblaščenca veleposlanica Republike Slovenije v Canberri Helena Drnovšek Zorko je 14. oktobra 2015 predala poverilna pisma avstralskemu generalnemu guvernerju Sir Petru Cosgrovu. V pogovoru z njim je veleposlanica Drnovšek Zorko prenesla pozdrave slovenskega predsednika Boruta Pahorja in izrazila upanje,

da se bo dobro dvostransko sodelovanje med državama uspešno razvijalo tudi v prihodnje. Generalni guverner Cosgrove je veleposlanici izrazil dobrodošlico in v krajšem pogovoru poudaril prijateljske odnose, ki imajo potencial za nadaljnjo krepitev gospodarskega in akademskega sodelovanja in so uprti v prihodnost, ki temelji na mladih. Zaželel ji je uspešno delo ter vse najboljše v času bivanja v Avstraliji.

Veleposlanica Drnovšek Zorko je druga veleposlanica Republike Slovenije v Avstraliji, na položaju pa je nasledila veleposlanika dr. Milana Balažica.

NOVI AFRIŠKI MISIJON P. STANKA ROZMANA

Ob reki Kafue

Nič več se ne bom sprehajal po obalah Avstralije. Zadovoljiti se bom moral s sprehodom ob reki Kafue. Prelepi spomini pa ostanejo. Iz srca se zahvaljujem avstralskim rojakom za gotoljubje in prijaznost ob mojem preživljanju sobotnega leta. Posebno še misijonarki Mariji, p. Cirilu in p. Davidu. Bog vas živi!

Mlada mati Ivon Ngundi je ponosna na svoje tri mesece staro hčerko Moniko, ki je bila krščena 18. oktobra letos v cerkvi sv. Kizita v kraju Moonga.

Monika je bila moja prva krščenka na novem delovnem mestu v Mumbwi, v župniji Kristusa Kralja. Ob tem krstu, ki je bil podeljen med mašo, sem se spominjal množičnih krstov v Malaviju, kjer smo naenkrat krstili tudi po 50 dojenčkov in več. Tam so podružnice velike. Zato je bilo potrebno graditi prostorne cerkve, kot je n.pr. cerkev sv. Ignacija v kraju Kaziwa, v katero gre čez tisoč vernikov.

V Zambiji so podružnice po navadi manjše. V župniji Mumbwa je 40 podružnic, ki so raztresene, če primerjamo so po teritoriju za tretjino Slovenije. Podružnica Moongo, ki se nahaja 80 km severno od Mumbwe ob sotočju reke Kafue in Lukanga, šteje le 30 družin. Ko se jim pridružijo verniki iz sosednje podružnice, je cerkev prenapolnjena. Ljudje se v tem redko naseljenem področju preživljajo z ribolovom in s skromno obdelavo zemlje. V pogovoru z verniki smo se spominjali starih časov, saj sem v Mumbwi župnikoval dobrih dvajset let. Lepo jih je bilo videti: postarane, a vedrih oči in hitre hoje! Spominjajo se še, kaj vse smo naredili v Mumbwi in potem v Nangomi. Slišali so tudi o Malaviju in mojem

delu v tej sosednji državi. Ob sprehodu ob reki Kafue sem jim pripovedoval o velikem oceanu v daljni Avstraliji, o ljudeh, ki tam živijo v čisto drugačnem okolju in na drugačen način. Njihova velika želja je, da bi imeli večjo cerkev, a ne krito s slamo, ampak s krovnimi

ploščami. Prodaja rib jim ne bo dala dovolj sredstev za uresničitev njihovih sanj. Prav lep hvaležen misijonski pozdrav!

p. Stanko Rozman DJ

Pater Stanko odhaja, verniki pri sv. Jožefu v Kasungu pa ostanejo. Kasungu, 4. oktobra 2015.

IZ KRALJIČINE DEŽELE

Mirko Cuderman

Od zadnje izdaje Misli do sedaj tukaj ni veliko dogajanj. **Imeli smo slovensko sveto mašo na prvo nedeljo v oktobru, ko nas je obiskal pater Darko.** Bila je Frančiškova nedelja, zato nam je pater govoril o delu in življenju zgledega svetnika svetega Frančiška Asiškega, po katerem je tudi današnji papež povzel ime. Tokrat ni bilo svete maše na Gold Coastu, pač pa je pater v torek za tukajšnje molitveno skupino v Mt. Mee daroval sveto mašo. Obiskala sva tudi par bolnic: Marijo Petrovski v Caboolturi in Mileno Carli v Clontarf. Pred odhodom na letališče mi je pater zagotovil, da bomo božično sveto mašo skupno z rojaki z Gold Coasta praznovali **v Marijini dolini v sredo, 27. januarja 2016, ob 10. uri dopoldne, ko nas bo obiskal ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore.**

Na prvo nedeljo v novembru, na praznik vseh svetih, 1. novembra 2015, je bil na društvu Planinka pred Marijinim spomenikom kratek spored molitev za vse pokojne člane tukajšnje skupnosti. Čeprav ni bilo velikega odziva, je prav, da ohranimo tradicijo.

POGREB:

V ponedeljek, 2. novembra 2015, je prišla med nas vest, da je na Sunshine Coastu umrl **FRANC HARTMAN**. Rojen je bil 11. decembra 1924 v vasi Brezno (ob Dravi). V Avstralijo je prispel leta 1952 na ladji Nelly, kjer ga je že čakala družina z njegovo mamo Veroniko Čar in brati Maksom, Stankom in Johnjem. V tisti dobi je bila Hartmanova družina steber slovenstva v Melbournu. Tam so se zbirali rojaki in načrtovali slovenske prireditve. Ker sem takrat v letih 1961-63 kot samski užival oskrbo Čarove mame Veronike, toliko bolj poznam takratno ozadje delovanja tamkajšnje skupnosti. Več let je bil pokojni Franc kot Parliamentarian chauffer - osebni šofer viktorijskega premierja Henryja Bolteja. Bil je ponosen na službo in na črno limuzino. Pred 30 leti se je Franc z sedaj že 10 let pokojno ženo Rio in hčerko Veroniko preselil iz Melbournu v Coolum Beach na Sunshine Coast. V naši skupnosti pri društvu Planinka in Lipa je rad zaigral harmoniko in se udeležil slovenskih prireditev kakor tudi slovenske maše v Buderimi. Pogrebni obred je opravil Fr James Hall v kapeli Gregson and Weight Maroochydore, kjer je bil pokojni tudi upepeljen. Hartmanovi sorodniki so mi na Francevem pogrebu

Ann Power, Anica in Mirko Cuderman, Vera Hartman ter Karen Hinton (žena in hčerki Stanka Hartmana iz Melbournea).

tudi sporočili o smrti njegovega brata Johnyja. **JOHNY CAR** je umrl 12. oktobra 2014 v Orbost Hospital za rakom ter bil upepeljen 16.10.2014 v Gippsland Memorial Park Traralgon v Viktoriji. O njegovi smrti lanska matica mrtvih še ni poročala. Johny je v dobi, ko so kupovali zemljišče za Slovensko društvo Melbourne v Elthamu, bil zelo aktiven v slovenski skupnosti. Slovenski dom v Carltonu je bila velika pridobitev za Slovence v Melbournu, a ni v celoti ustrezal svojemu namenu. Po zaslugi Hartmanove družine, oziroma Johny Car, je takrat on predstavil ugodno ponudbo za nakup zemljišča v Elthamu. Pokojni Johny je bil rojen 8. junija 1940 v Slovenski Bistrici, sin Veronike in Viktorja Car. Pokojni Johny zapušča brata Stanka, vdovo Beverley, sinova Stephen in Anthony ter vnuke Julian, Nicholas, Benjamin in Eden. Naj v miru počivata!

V tem času, ko nam svetovne novice veliko govorijo o vojni na bližnjem vzhodu in o valu beguncev, ki so v trumah na poti v Evropo, nam zahodni mediji ne prikažejo resnične podobe tragedije. Vse mora biti 'Politically correct' ... Zato se ne morem zadržati, da omenim par stavkov iz zapisa murskosoboškega škofa Petra Štumpfa v Družini, ki se ne boji povedati resnice: »Če je človek pred mano in prosí, mu dam kruha. Če to zavrača, ker je na tem kruhu križ, pa premislim, kako bom ravnal z drugimi, ki bodo še prišli. Temu se reče strategija ali načrt. ... Če nekdo zavrne ta kruh zato, ker mu ga daje krščanska roka, potem vem, da ni lačen. Na moje vrata je prišel z nameni, ki mi prebujajo dvome, nelagodje in strah. Slovenija ima dolga stoletja izkušnje z islamskimi – turškimi napadi. Moderna Evropa je zapustila svojo stabilnost - vero v Boga in sedaj

se naslanja na svoj lastni šibki razum. Zato je treba podvojiti molitev za naš narod, da bo Slovenija poživila vero v Boga, branila krščansko tradicijo in tako tudi ohranila narod.«

Pismo iz severnega Queenslanda

Pozdravljeni, pater Ciril in Marija!

Rada bi se vama oglasila in sporočila, da vaju zvesto spremljam v MISLIH. Iz srca se vama zahvaljujem za vajino veliko skrb in požrtvovalnost za naše slovenske rojake. Naj vama dobri Bog povrne in da zdravja in moči.

Na žalost tukaj nas je zelo malo Slovencev in le sporočam kakšne žalostne novice, ko nekdo umre in tako postane praznina še večja. Tokrat nas je zapustil **OLIVIJO (OLIVER) TURK**, ki je preminul v nesreči 2. septembra letos v Mareebi v North Queenslandu. Zapis sem povzela iz pogrebnega nagovora hčerke Sandre Turk in vama ga tudi posredujem v celoti.

Oliver, mi smo ga klicali Olivijo, je bil edini sin že pokojnih Romana in Ide Turk. Rodil se je v vasi Sveti Anton pri Koprju 22. maja 1935. V Avstralijo je prispel kot zelo mlad fant leta 1954 in so skupaj s starši delali na tobačni farmi v Mareebi. Leta 1960 so si pridni Turkovi že kupili lastno tobačno farmo v Dimbulah, kjer je rasel izvrstno dober tobak. To so bili tisti "dobri stari časi", ko si je priden človek zaslužil in prihranil imetje v relativno kratkem času! Nekaj let je pokojni Olivijo živel v Sydneyu in delal kot kotlar in kovinar. S ponosom nam je pripovedoval, kako je pomagal graditi konstrukcijo za sydneyško opero – Sydney Opera House. Olivijo je bil tudi muzikant in je igral pri različnih glasbenih skupinah, ko je živel v Sydneyu. Vrnil se je nazaj domov k staršem leta 1975 in dalje vzgajal tobak.

Kot rečejo Avstralci na deželi: "You can take man out of the farm, but you can not take the farmer out of the man" – lahko iztrgaš moža iz kmetije, ne moreš pa iztrgati kmetije iz moža. Nekaj let pozneje se je Olivijo poročil s Siro in sta imela tri otroke. Jadran, prvorojenec, se je v drugem letu starosti utopil na farmi je pustil neskončno veliko brazgotino v Turkovi družini, saj se spominjam, kako boleče je bilo za vse nas, ki smo jim bili prijatelji. Potem sta se jima rodila sin Boris in hčerka Sandra, ki sta sedaj že srečno poročena in žalujeta za očetom v njegovi prezgodnji tragični smrti.

Na pogrebu se je zbralo veliko ljudi v cerkvi sv. Tomaža v Mareebi. Pokojnik počiva v tem mestu na pokopališču. Bog naj mu da lahko avstralsko zemljo, v kateri počiva zaveden in ponosen Slovenec.

Rada bi sporočila prisrčne pozdrave vsem znancem in slovenskim rojakom, posebno pa tistim, ki se nesebično razdajate za pomoč naši slovenski skupnosti in obstoj SLOVENSTVA. Blagoslovljene božične praznike in srečno v novem letu 2016.

Milena Cek, Mareeba, North Queensland

PRISRČEN BOGLONAJ, draga Milena, za Vaš dopis. Vedno se s hvaležnostjo spominjam svojega obiska pri vas v severnem Queenslandu, kot pravite, v tistih »dobrih starih časih«, ko smo tudi skupaj obiskali Turkove v Dimbulah. Kot na fotografiji jih še sedaj vidim, kako so zvečer pri luči sortirali liste tobaka. Takrat sem tudi prvič videl tobačna polja in se seznanil s pridelavo tobaka. Pri Vas, pri Cekovih, pa ste gojili riž. Mislim, da sta tam začela z riževimi polji prav Milena in pokojni mož Jože Cek.

Sožalje izrekamo sinu Borisu in hčerki Sandri ter njunima družinama, ostalim sorodnikom in prijateljem.

pater Ciril

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$690: Julij Pretnar. **\$100:** Slovensko društvo Sydney. **\$60:** Z & M Abram. **\$50:** Štefanija Bogolin. **\$40:** J & A Veedetz, E & L Kovačič, Maria Rogl, Stan Mlinar, F & M Kovačič, Karlo Štrancar, Cilka Žagar, Željko Rob, Štefan Šernek. **\$30:** S & B Vrh. **\$20:** Majda Muzlai, Zora Gec, H & M Stariha, Vinko Lavrič, Nežka Polajžer, L & B Brodnik, Marija Kromar. **\$15:** Anton Konda, Jože in Štefka Šoba. **\$10:** E & D Peckham, Frank Bergoč, Albert Logar, Marija Kalčič, Štefan Horvat, Bernard Brenčič. **ZA MISIJONE: \$100:** A & M Brne. **\$50:** Ivanka Bajt (namesto božičnih voščilnic prijateljem). **ZA LAČNE: \$100:** A & M Brne. **ZA PEDRA OPEKA: \$200:** N.N. **\$50:** Nicolas Sorenson. **\$40:** Feliks & Metka Grandovec. **Za vodnjake p. STANKA ROZMANA: \$1000:** N.N. Canberra. **\$200:** N.N. **ZA SALOMONOVE OTOKE: \$20:** Feliks & Metka Grandovec. **ZA TA PINU: \$20:** Feliks & Metka Grandovec. **ZA VEČNO LUČKO: \$20:** Feliks & Metka Grandovec. **ZA BARAGOV DOM: \$20:** Feliks & Metka Grandovec.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

SLOVENIAN MISSION ADELAIDE

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:
PO Box 156, WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu: 03 9853 7787
E-mail: slomission.adelaide@gmail.com

»KAKO LEPA JE NEDELJA, ko je maša v naši cerkvi,« slišim velikokrat ob nedeljah, ko se po maši zberemo v naši dvoranci ob pecivu in kavi, ki ju pripravijo po razporedu naše pridne gospe. Že v prvi Cerkvi je imelo nedeljsko srečanje kristjanov dva dela: najprej ob obhajanju evharistije (sv. maša) in potem »agape«, prijateljsko druženje, ki je prvim kristjanom dajalo moči, da so vztrajali kljub nasprotovanjem in preganjanjem. Nas sicer zaenkrat še nihče ne preganja, vseeno pa medsebojna podpora, prijazna beseda tolažbe ali spodbude pride prav. Mnogi se popoldne ali zvečer še enkrat srečamo v Slovenskem klubu in tako poskrbimo, da je nedelja res lepa, prijetna, domača in slovenska. Vedno bolj čutimo, kako lepo je, ko smo skupaj...

OBISK: Kljub temu, da je prav, da se veselimo tega, kar doživljamo sedaj in ne mislimo preveč na prihodnost, ki je vsekakor v Božjih rokah, pa se

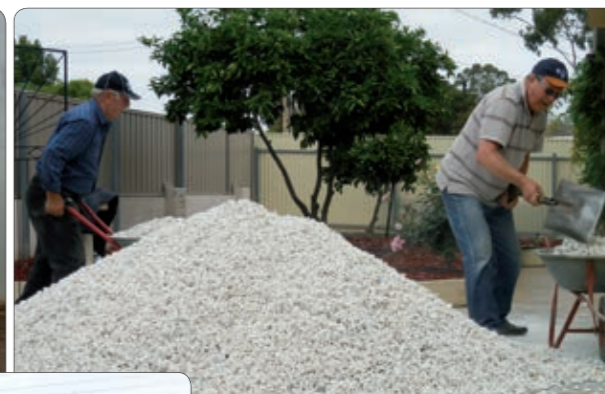

vseeno veselimo prihajajočih božičnih praznikov in obiska ljubljanskega nadškofa in metropolita, p. Staneta Zoreta. Mnogim so v živem spominu njegovi obiski Adelaide, ko je bil tukaj kot naš frančiškanski provincial, še posebej, ko je bil tukaj pred dobrima dvema letoma, ko je prišel, da pospremi v Slovenijo bolnega p. Janeza. Takrat je kazalo in mnogi so bili prepričani, da Adelaida ne bo več imela slovenskega duhovnika, pa sta prav on in p. Ciril našla rešitev v kombinaciji s slovenskim misijonom v Kew. Vesel sem, da sem del te »rešitve« tudi jaz in vesel sem vedno, ko sem med vami in z vami.

OBNOVE:

Obisk nadškofa p. Staneta pa nas je spodbudil tudi, da uredimo kakšne stvari v cerkvi, okrog cerkve in okrog naše hiše. Notranjost hiše smo uredili že lani ob podpori p. Cirila, Marije in melbournskega misijona: temeljito smo jo pospravili, Franjo in Peter iz Melbourne sta jo prepleskala in

Gospodinje, ki pripravljajo (ali so pripravljale) kavo, čaj in pecivo po nedeljskih mašah.

položila v treh sobah nove pode in zamenjali smo nekaj opreme, ki je bila dotrajana. Sedaj smo se lotili še zunanosti in okolice hiše, ki ste jo delno uredili že kmalu po odhodu p. Janeza. Hišo smo tudi od zunaj popravili, kar je bilo potrebno, in prepleskali. Uredili smo vrt za hišo (med hišo in dvoranco) ter prehod med našo in sosedovo hišo. Okrog cerkve poskušamo ukrotiti oljke, Ana Brand pa še naprej skrbi, da je cerkev vedno odeta v cvetoče rože in grmičevje. V cerkvi pa smo najprej namestili dodatno omaro v zakristiji, da stvari, ki jih potrebujemo v cerkvi, še posebej mašne in ministrantske obleke, lažje uredimo in zaščitimo. V prezbiteriju smo namestili novo osvetlitev, saj je bila stara že dotrajana in tudi žarnic nismo več mogli dobiti, namestili pa smo tudi dodatne stopnice in ko boste to prebirali, bo v delu cerkve, kjer stoji oltar, v kapelici Marije Pomagaj in pred sliko Svete Družine že tudi nova preproga.

Seveda se stvari ne naredijo same, zato smo hvaležni vsem, ki kakor koli pomagata – z delom in pomočjo ali s finančnimi sredstvi. Največ dela gotovo opravi Danilo Kresevič, predvsem pri popravilih zunanščine hiše, pleskanju, popravljanju tlaka za hišo in ureditvi okolice. Bog lonaj tudi za material, ki ga velikokrat kupi kar sam. Pri razvažanju kamenja okrog hiše nam je pomagal tudi Matija Polajžer, John Macsai pa skupaj s sinom Markom skrbi za okolico in tudi odpelje odvečne stvari. Nekaj oljk bomo poskušali urediti še letos, druge prihodnje leto. Ker so se preveč razrasle, jih je potrebno temeljito porezati, da poženejo nove veje.

Za mizarska dela v cerkvi, za omaro v zakristiji in stopnice v prezbiteriju, pa se moramo zahvaliti Vinku Lipovcu in njegovemu sinu Ivotu, ki sta

poleg darovanega dela tudi material v glavnem preskrbela sama. Sonja Zabolocki (Dodič) je pomagala izbrati preprogo in jo preskrbela po ugodni ceni. Zaradi stopničk in vogalov bo polaganje preproge kar zahtevno, zato jo bodo namestili spretni mojstri. Novo preprogo smo skoraj v celoti poplačali z denarjem, ki se nabere ob nedeljah v dvoranci, 4.000 dolarjev. Bog povrni Silvi Šajn, ki organizira, in vsem gospem, ki nedeljo za nedeljo pridno pripravljate pecivo in ga postrežete ob čaju ali kavi.

Vse to, kar sem opisoval do sedaj, pa je le nekakšno ogrodje ali okvir, da se lahko v naši cerkvi in ob njej zbiramo kot Kristusovi bratje in sestre ter z skupaj slavimo Boga. Mesec oktober je bil posvečen molitvi rožnega venca. V naši cerkvi ga molimo vedno pred sveto mašo. Bog povrni Anici Zupančič, ki običajno vodi molitev, in vsem, ki sodelujete.

PRAZNIK VSEH SVETIH, 1. novembra: Spomnili smo se vseh tistih, ki so v nebeškem kraljestvu že med množico svetih, pa tudi tistih, ki morda še potrebujejo naše molitvene pomoči. Naši dragi rajni so pokopani na različnih pokopališčih v Adelaidi in okolici, širom Avstralije in v Sloveniji; mnogih njihovih grobov ne moremo obiskati, prižgati svečke v njihov spomin in pomoliti zanje, zato smo svečke prižgali v cerkvi in po maši opravili molitve, ki se v teh dneh opravljajo na pokopališčih. K sveti maši se nas je precej zbralo tudi naslednji dan, ko je dan spomina vernih rajnih.

Ker na misijonsko nedeljo, 18. oktobra, nismo bili skupaj, smo se na to nedeljo spomnili tudi naše misijonske poklicanosti in poslanstva. Dolžnost vsakega kristjana je, da s svojim življenjem po evangeliju pričuje za Kristusa. Tiste, ki pa jih Bog pokliče, da Kristusa oznanjajo narodom, ki ga še ne poznajo, pa je prav, da podpremo s svojimi molitvami in tudi z materialnimi darovi. Ivanka Kresevič in Angela Dodič sta ob

pomoči tistih, ki ste prinesli solate in pecivo, na to nedeljo pripravili »**misijonsko kosilo**«. K prihodu od kosila smo prišli tudi druge darove ter darove v misijonskem nabiralniku in tako namenili misijonom skupno 1.443,15 dolarjev: 1.000 dolarjev bomo poslali na Salomonove otoke, kjer sedaj deluje sestra dr. Snežna Večko, ostalo pa drugim misijonarjem. **Bog povrni vsem, ki podpirate misijone!**

Po maši smo blagoslovili kolo in mladega kolesarja Petra Schneiderja (Bole) - foto desno, ki se je v ponedeljek v spremstvu staršev v spremljevalnem avtomobilu odpravil s kolesom v Melbourne in nabiral darove v podporo raziskavam bolezni raka. V petek smo ga že pozdravili v Kew, v nedeljo pa smo ga pozdravili pri nedeljski maši in po maši v dvorani.

22. novembra, ko smo se ponovno zbrali k maši v naši cerkvi, smo s **praznikom Kristusa Kralja** zaključili letošnje bogoslužno leto. Ta dan pa **goduje tudi sv. Cecilija**, zavetnica cerkvene glasbe in petja. **Čestitali in zahvalili smo se vsem našim pevcem in organistkama Rebeki Baxter in njeni sestri Katarini Pistor. Hvala tudi Ani Likar**, ki izbere pesmi. Ker imamo na platnu besedila pesmi, pevcem po svojih najboljših močeh pomagamo tudi drugi. Tako smo res skupnost, ki zbrana z molitvijo in pesmijo skupaj slavi Boga.

NOVO CERKVENO LETO:

29. novembra smo s 1. adventno nedeljo pričeli novo bogoslužno leto. V znamenje pričakovanja Kristusovega rojstva smo na adventnem venčku, ki ga je pripravila Angela Dodič prižgali prvo svečko. Venček smo blagoslovili, v duhu pa tudi venčke in adventna znamenja po naših domovih. Po maši smo odšli v Slovenski klub, kjer je otroke in seveda tudi odrasle popoldne obiskal Miklavž. V naši dvoranci nas je Miklavž obiskal na sam njegov praznik 6. decembra, ko so nam gospe spet pripravile kosilo. K maši smo se zbrali tudi na praznik Brezmadežnega spočetja Device Marije, 8. decembra, in tako pričeli sveto leto Božje milosti.

Sv. Miklavž v Slovenskem društvu Adelaide, 29.11.2015.

ROMANJE:

11. decembra se nas skupina 22 članov naše skupnosti odpravlja na pot v Viktorijo. Slovenski rojaki iz Melbourne vsako leto v adventnem in postnem času pod vodstvom p. Cirila in Marije poromajo v romarsko središče Ta'Pinu, kjer je tudi slovenska kapelica. Letos, ob začetku »*leta usmiljenja*«, pa so 12. decembra v Ta'Pinu povabljeni tudi drugi. Maševal bo melbournski nadškof msgr. Denis Hart in simbolično odprl »*vrata milosti*«. Skupaj z melbournskimi rojaki bomo imeli dopoldne procesijo od naše kapelice do cerkve, ob dveh popoldne pa bo sveta maša. Proti večeru se bomo odpravili proti Geelongu, kjer bomo naslednji dan pri slovenski maši skupaj s tamkajšnjimi rojaki, kosilo pa bomo imeli v slovenskem klubu ter se po kosilu po Great Ocean Road odpeljali proti Warnamboolu. Naslednji dan se bomo preko Penole, kjer se bomo ustavili in počastili prvo avstralsko svetnico, Mary MacKillop, vrnili v Adelaide.

BOŽIČ, petek, 25. 12. 2015:

K sveti maši se bomo v naši cerkvi spet zbrali na 4. adventno nedeljo, 20. decembra. Na sveti večer, v četrtek, 24. decembra, bo »zgodnja polnočnica« ob 9. uri zvečer ter na božič praznična maša ob 10. uri. Naslednji dan je praznik sv. Štefana, v nedeljo, 27. decembra pa je praznik Svete Družine, ki sta ji posvečena naša cerkev in naša skupnost. Slovesna maša bo vse te dneve ob 10. uri. Maša bo seveda tudi na dan novega leta, ko praznujemo praznik Marije, svete Božje Matere in 3. januarja, ko bomo praznovali praznik Gospodovega razglasenja oz. praznik Svetih treh kraljev. Sveta maša bo potem na 4. nedeljo v januarju, 24. januarja in **31. januarja, ko bo maševal ljubljanski nadškof msgr. p. Stane Zore.**

Nevesta Elizabeth Pistor in ženin Joseph Meyer z domačimi.

Svete maše v naši cerkvi so tudi običajno ob petkih med »našimi« nedeljami, a jih ob koncu januarja in v začetku februarja ne bo, ker bom v tem času z nadškofom p. Stanetom.

POROKA

V soboto, 10. oktobra 2015, smo imeli v naši cerkvi Svete družine v Adelaidi poroko **(fotografija zgoraj). Poročila sta se Elizabeth Pistor in Joseph Meyer** iz Minesote, Združene države Amerike. Poroka je bila pred mašo, ki je bila v latinskem jeziku po tridentinskem obredu, poročil pa ju je njun prijatelj, duhovnik iz Sydneyja. Po poroki je nastala fotografija, ki je na naslovnici spodaj. Novoporočencema iskreno čestitamo in jima želimo veliko Božje in njune medsebojne ljubezni. Čestitamo pa še posebej tudi nevestinim staršem Suzane in Ricky Pistor, ki sta bila prva poročena v naši cerkvi, ter starim staršem Marijanu in Karin Pistor ter Mariotu in Ivanki Jenko.

POKOJNA

JOŽEF ŠTEMBERGER je umrl 4. julija 2015 v mestu Berri v domu za ostarele, kjer je bil le osem dni. Jožef je bil drugi najmlajši od 6 otrok. Rojen je bil v vasi Vrbovo pri Ilirski Bistrici 3. avgusta 1929 in je bil zadnji od družine Štemberger. Pred smrtjo je isti dan, 4. julija, prejel sveto maziljenje. Pogrebna maša je bila 10. julija v katoliški cerkvi v Berriju. Pokopan je na pokopališču Berri Cemetery. Zapušča ženo Marijo roj. Šestan, doma iz vasi Kuteševo pri Ilirski Bistrici, hčerko

Damijano z možem Johnom, sina Silvana z ženo Anjo, Milana z ženo Mary in Rosie z možem Nathanom, 10 vnukov in 7 pravnukov. Sožalje ženi Mariji in družinam ter ostalim sorodnikom in prijateljem v Avstraliji, Sloveniji, Italiji in Kanadi.

BRANKO PETRIČ je umrl 29. oktobra 2015 v starosti skoraj 91 let. Rojen je bil 14. novembra 1924 v Vrhpolju pri Vipavi. Njegova žena Doreen je že pokojna, zapušča pa hčerko Natalie in sina Filipa z njunima družinama vnukov in pravnukov. Pogreb je bil 4. novembra 2015 v kapeli na pokopališču Enfield. Naj počiva v miru!

SVETE MAŠE V ADELAIDI

Za boljši pregled naj še enkrat navedem spored maš v prihodnjih tednih (maše so vedno ob 10. uri, razen na sveti večer, ko je maša ob 9. uri zvečer):

nedelja 6. december;
torek, 8. decembra, na praznik Brezmadežne, ob začetku svetega leta usmiljenja;
nedelja 20. december;
sveti večer 24. decembra (ob 9. uri zvečer);
božič, 25. decembra;
sv. Štefan, 26. decembra;
nedelja 27. decembra;
novo leto, 1. januarja 2016;
nedelja 3. januarja (sveti trije kralji);
nedelja 24. januarja;
nedelja 31. januarja (mašuje nadškof p. Stane);
nedelja 7. februarja;
nedelja 28. februarja 2016.

Vsem slovenskim rojakom širom Avstralije in sveta želim lepe in vesele praznike Odrešenikovega rojstva, v novem letu pa Božjega blagoslova, ki naj nam daje poguma in moči za naše osebno življenje, da bomo lahko v našo slovensko skupnost vedno prinašali dobro voljo in veselje.

pater David Šrumpf

MATICA UMRLIH

NOVEMBER 2014 – NOVEMBER 2015

AUSTRALIAN CAPITAL TERRITORY (ACT)

SLAVKO JAVŠNIK

r. 29. 11. 1934 Maribor
u. 9. 6. 2015 Griffith

NEW SOUTH WALES (NSW)

NEŽKA KINER roj. JANŽEKovič

r. 14. 1. 1927 Bukovci, ŽU Sv. Marko niže Ptuja
u. 17. 7. 2014 Westmead

FELIKS BERTONCELJ

r. 27. 8. 1933 Sp. Otok, ŽU Mošnje
u. 8. 9. 2014 Marrickville

TEREZIJA MAREČIČ roj. GORENČIČ

r. 12. 1. 1942 Jordankal, ŽU Mirna Peč
+ 13. 9. 2014 Croydon

PAVLA ZEMLJAK

r. ?

u. september 2014 Castle Hill

KRISTINA HAFNER

r. 28. 6. 1939 Bučka na Dolenjskem
u. 12. 11. 2014 Penrith

DANICA TOMŠIČ roj. ŠTEJBER

r. 14. 10. 1934 Zabiče pri Ilirski Bistrici
u. 12. 12. 2014 Westmead

ANTON ŠVIGELJ

r. 19. 1. 1925 Bezuljak, ŽU Begunje pri Cerknici
u. 14. 12. 2014 Yennora

ANTON LAZNIK

r. 20. 7. 1939 Šempas
u. 2. 1. 2015 Leura

JOSEPH ZEMLJIČ (SEMLITSCH)

r. 21. 2. 1918 Gornja Radgona
u. 6. 1. 2015 Burradoo

LJUDMILA (MILKA) POLAK roj. URBIČ

r. 13. 1. 1925 Lipsenj, Grahovo pri Cerknici
u. 10. 1. 2015 Mona Vale

BERNARDA BLAŽIČ

r. 20. 8. 1925 Melinki nad Kanalom
u. 14. 1. 2015 Burradoo

FRIDERIK (FRED) BROŽIČ

r. 14. 9. Gornje Zemono pri Ilirski Bistrici
u. 20. 1. 2015 Fairfield

FRANK (FRANE) SMERDEL

r. 1. 4. 1930 Knežak
u. 28. 1. 2015 Westmead

HEDWIG (HEDVIKA) FRATTNER roj. MEULLER

r. 18. 8. 1936 Gradec, Avstrija
u. 29. 1. 2015 Towradgi

ANGELA KOSTEVC roj. RASPUTNIK

r. 25. 8. 1924 Celje
u. 13. 2. 2015 Moss Vale

FELIKS (SREČKO) HREN

r. 22. 10. 1949 Zreče
u. 27. 2. 2015 Blacktown

ANICA KOLENKO roj. MARIČ

r. 24. 10. 1932 Gornja Bistrica pri Črenšovcih
u. 4. 3. 2015 Westmead

JELKA SAMSA

r. 29. 8. 1929
u. 1. 4. 2015 Sydney

TEREZIJA NOVAK

r. ? Lukavci, Križevci pri Ljutomeru
u. 22. 4. 2015 Salamander Bay

JOŽE SIMČIČ

r. 29. 1. 1926 Šmartno v Goriških Brdih
u. 2. 5. 2015 Croydon

MICHAEL DERMOTA

r. 22. 6. 1947 Št. Vid na Glini, Avstrija
u. 5. 6. 2015 Dapto

MIRO LIPOLD

r. 8. 12. 1936 Zavrhek, ŽU Vreme
u. 6. 6. 2015 Liverpool

MARIJA OVIJAČ roj. MRAK

r. 22. 8. 1925 Prebačevo pri Kranju
u. 9. 6. 2015 Yagoona

FRANC POLANEC

r. 29. 9. 1929 Sv. Marjeta na Dravskem polju
u. 11. 6. 2015 Liverpool

RAFAEL - RALF ŽIČKAR

r. 5. 9. 1928 Dmovo pri Krškem
u. 13. 6. 2015 East Woonona

ELIZABETH PERNIČ, r. KOLGOTOWICZ

r. 25. 9. 1943 Poljska
u. 10. 7. 2015 North Shore

FRANC GRBEC

r. 23. 8. 1937 Vrbovo
u. 13. 7. 2015 Sydney

VIKTOR DUBROVIČ

r. 12. 12. 1926 Miheliči, Istra, HR
u. 18. 7. 2015 Maroubra

JASON MICHAEL FARKAŠ

r. 6. 1. 1974 Penrith
u. 1. 8. 2015 Penrith

ANTON (TONE) STARIHA

r. 3. 4. 1929 Praproče, Semič
u. 6. 8. 2015 North Parramatta

BRUNO KNAFELC

r. 15. 7. 1934 Juršče pri Pivki
u. 31. 8. 2015 Fairfield West

LJUDMILA KROPEJ

r. 17. 2. 1927 Vedrijan v Goriških Brdih
u. 12. 9. 2015 Carinbah

ZORA KOREN roj. KASTELIC

r. 14. 4. 1934 Jasen, ŽU II. Bistrica
u. 13. 10. 2015 Canterbury

KARLA BOGDANA PUŽ roj. RIJAVEC

r. 11. 2. 1927 Osek na Goriškem
u. 15. 10. 2015 Concord

JOŽE LAMOVŠEK

r. 5. 2. 1944 Ljubljana
u. 26. 10. 2015 Wollongong

ANA KUČKO roj. DENŠA

r. 23. 6. 1943 Nedelica, ŽU Turnišče
u. 5. 11. 2015 Smithfield

QUEENSLAND (QLD)

ŠTEFAN SERTIČ

r. 3. 7. 1923 Lika, Hrvaška
u. 4. 4. 1989 Laidley

ANA SERTIČ roj. HORVAT

r. 27. 10. 1935 Črenšovci
u. 7. 5. 2014 Gympie

ELISI VOGRIČ

r. 14. 6. 1937 Grimacco (Grm), Italija
u. 10. 5. 2014 Brisbane

JOŽE (JOE) KIRN

r. 2. 10. 1937 Zajelšje
u. 14. 5. 2014 Mareeba

PAVEL ZUPANC

r. 16. 6. 1927 Celje
u. 8. 12. 2014 Brisbane

GEORGE BELIČ

r. 23. 5. 1934 Marezige
u. 9. 12. 2014 Highland Park

ANGELA KEGLOVIČ

r. 30. 5. 1943 Maribor
u. 1. 3. 2015 Brisbane

ZVONKA VOHAR

r. 23. 9. 1947 Melinci
u. 19. 5. 2015 Robina

NADA LAUKO

r. 16. 11. 1928 Maribor
u. 21. 6. 2015 Sunshine Coast

IVAN KAREL VELIŠČEK

r. 5. 6. 1923 Ozeljan
u. 13. 7. 2015 Brisbane

OLIVER (OLIVIJO) TURK

r. 22. 5. 1935 Sveti Anton, Koper
u. 2. 9. 2015 Mareeba

FRANC ŠTAVAR

r. 1. 4. 1933 Zagorje pri Pivki
u. 5. 9. 2015 Chermside

FRANC HARTMAN

r. 11. 12. 1934 Brezno ob Dravi
u. 2. 11. 2015 Nambour

KARL (DRAGO) ŠKROBAR

r. 14. 11. 1946 Dragoslavec Breg pri Čakovcu, HR
u. 11. 11. 2015 Gold Coast

SOUTH AUSTRALIA (SA)**MARIJA BENC roj. HRVATIN**

r. 29. 3. 1936 Trpčane
u. 7. 2. 2015 Adelaide

AURELIO KRMAC

r. 16. 6. 1933 Marezige
u. 12. 3. 2015 Rostrevor

JOŽEF JAMNIK

r. 18. 2. 1932 Gajevci na Ptujskem polju
u. 5. 4. 2015 Medindie Gardens

IVAN TAJNIKAR

u. maja 2015, star 63 let

BORVIN FRANCIS KRACMAN

r. 1925 Ljubljana
u. 29. 4. 2015 Fulham

LUDOVICO FRANCO

r. Civitavecchia, Italija
u. 17. 5. 2015, star 86 let

IVAN CETIN

r. 21. 7. 1912 Harije pri Ilirski Bistrici
u. 13. 8. 2015 Mount Gambier

IVAN GOLOGRANC

r. 15. 12. 1931 Ogorevc pri Šentjurju pri Celju
u. 14. 8. 2015 Woodville

BRUNO KRAPEŽ

r. 24. 2. 1924
u. 23. 8. 2015 Balaklava

JOŽEF VUZEM

r. 13. 3. 1927 Jurovski Dol
u. 24. 8. 2015 Adelaide

FRANK (FRANC) ŠNOFL

r. 7. 3. 1934 Maribor
u. 29. 8. 2015 Modbury

MARTA SREMČEVIČ

r. 6. 11. 1942 Lendava
u. 13. 9. 2015

FRANK ZUPANČIČ

r. 6. 6. 1953 Rose Park
u. 14. 9. 2015 Hope Valey

JOŽEF ŠTEMBERGER

r. 3. 8. 1929 Vrbovo pri Ilirski Bistrici
u. 4. 7. 2015 Berri

BRANKO PETRIČ

r. 14. 11. 1924 Vrhpolje pri Vipavi
u. 29. 10. 2015 Adelaide

VICTORIA (VIC)**JOHNY CAR**

r. 8. 6. 1946 Slovenska Bistrica
u. 12. 10. 2014 Orbost, Gippsland

MARIJA TRILAR roj. VOCK

r. 17. 2. 1939 Ljubljana
u. 14. 11. 2014 Ararat

CVETKO (HANS) KOROŠEC

r. 6. 5. 1939 Kungota
u. 20. 11. 2014 Glen Iris

IVANKA KALČIČ

roj. Koritnice
u. v začetku 2015 Porepunkah pri Brightu

FRANC PONGRAČIČ

r. 12. 2. 1934 Šmartno na Pohorju
u. 18. 1. 2015 Clayton

NINO BENČIČ

r. 22. 11. 1925 Mantova, Italija
u. 3. 2. 2015 Highett

MARIJA ŠKABAR roj. STANTIČ

r. 8. 3. 1928 Temnica na Krasu
u. 6. 2. 2015 Howthorn

EMA ARNUŠ roj. NEMEC

r. 7. 7. 1934 Breznica pri Ormožu
u. 6. 2. 2015 Richmond

LEO KOVAČIČ

r. 17. 2. 1938 Smrje pri Ilirski Bistrici
u. 9. 2. 2015 Box Hill

MARTIN VINTAR

r. 25. 10. 1925 Kalce-Naklo pri Krškem
u. 10. 2. 2015 Footscray

FRANC ŽUŽEK

r. 6. 5. 1026 Jurišče
u. 12. 2. 2015 Noble Park

ANICA KODILA roj. DOVGAN

r. 30. 11. 1938 Vrbovo
u. 16. 2. 2015 Heidelberg

ZORISLAVA (ZORICA) PERŠIČ roj. UŠAJ

r. 27. 12. 1925 Črniče v Vipavski dolini
u. 16. 3. 2015 Thornbury

JOŽE STUPAR

r. 26. 1. 1929 Račice pri Ilirski Bistrici
u. 31. 3. 2015 Heidelberg

ŠTEFAN HOZJAN

r. Šulinci v Prekmurju
u. 2. 4. 2015 Clayton

MARIJA BRENČIČ roj. KOSER

r. 4. 11. 1939 Zgornja Ščavnica
u. 15. 4. 2015 Box Hill

FRANČIŠKA BUTINAR roj. LENARČIČ

r. 13. 2. 1930 Vnanje Gorice
u. 3. 5. 2015 Mulgrave

RENATO SMRDEL

r. 17. 7. 1938 Kal pri Pivki
u. 7. 5. 2015 Melbourne

JANEZ ŠKRABA

r. 13. 7. 1922 Matena pri Igu
u. 8. 5. 2015 Kew

ALBINA ČELIGOJ roj. ŠTOLFA

r. 10. 12. 1927 Št. Peter na Krasu (Pivka)
u. 13. 5. 2015 Greensborough

PETER ZORZUT

r. 17. 3. 1939 Goriška Brda
u. 13. 5. 2015 Melbourne

MARTIN VENGUST

r. 10. 12. 1939 Valburga pri Smledniku
u. 17. 5. 2015 East Doncaster

ANTONIA ADELE LINA SANKOVIČ roj. MAVRIČ

r. 22. 11. 1926 Maribor
u. 22. 5. 2015 Carlton

VIKTOR ŽUŽEK

r. 16. 3. 1932 Juršče
pokopan 26. 5. 2015 Wodonga

ANTON ZAVARŠEK (ZAVRŠEK)

r. 8. 2. 1930 Košnica pri Celju
u. 29. 5. 2015 Clayton

MICHAEL DOLINŠEK

r. 22. 9. 1967 Mitcham
u. 5. 6. 2015 Melbourne

MARIJA ŠKORC roj. NOVAK

r. 13. 3. 1921 Visejc pri Kočevju
u. 8. 6. 2015 Sunshine

MARIO STAREC

r. 31. 7. 1927 okolica Trsta
u. 8. 6. 2015 South Morang

JOŽE ZADNIK

r. 1938 Pregarje pri Ilirski Bistrici
u. 10. 6. 2015 Clayton

STANE SCHAFFER

r. 7. 10. 2015 Trbovlje
u. 15. 7. 2015 Clayton

JAKOB (JAKA, JACK) MARTINČIČ

r. 21. 11. 1942 Logatec
u. 19. 6. 2015 Geelong

PAVLA BLAŽIČ roj. ABRAM

r. 15. 6. 1938 Cerkno
u. 20. 6. 2015 Parkville

TILKA (MATILDA) KRAŠOVEC

r. 12. 4. 1928 Mengeš
u. 26. 6. 2015 Wodonga

PEPI JOSEPHINA MIKUŠ roj. GRABNAR

r. 11. 3. 1932 Novo mesto
u. 7. 7. 2015 Noble Park

AVGUŠTIN ČUK (GUS CHUK)

r. 28. 8. 1927 Mrzli Log pri Črnem vrhu
u. 5. 8. 2015 Ballarat

KEVIN McKEAN

r. 3. 12. 1926 Melbourne
u. 6. 8. 2015 Lakes Entrance

PETAR VORICH

r. 23. 1. 1922 Višnjan v Istri, HR
u. 6. 8. 2015 Mulgrave

OTTO BALIGAČ

r. 16. 2. 1930 Zagreb (Ižakovci v Prekmurju)
u. 8. 8. 2015 St. Albans

GITA MIHELČIČ roj. SCHUBERT

r. 24. 9. 1925 Tržič na Gorenjskem
u. 16. 8. 2015 Malvern

BRANKO LENŠČAK

r. 20. 5. 1921 Hrušica pri Jesenicah
u. 17. 8. 2015 Morwell

KRISTINA HORVAT

r. 11. 11. 1934 Pristava pri Ljutomeru
u. 17. 8. 2015 Mill Park

ANTON (TONY) JAMŠEK

r. 4. 1. 1943 Poljčane (Miklavž na Dravskem polju)
u. 3. 9. 2015 Pakenham

FRANC URŠIČ

r. 3. 10. 1929 Idrija
u. 10. 9. 2015 St. Albans

ROZALIJA (ROZI) LONČAR roj. KEJŽAR

r. 17. 5. 1939 Zreče
u. 11. 9. 2015 North Balwyn

FRANC TANŠEK

r. 24. 11. 1920 Polzela
u. 21. 9. 2015 Epping

DRAGO LOGONDER

r. 26. 1. 1937 Trbovlje
u. 24. 9. 2015 Carrum Downs

ŠTEFAN STANKO

r. 04.09.1937 Francija, odraščal v Žižkih
u. 20. 09. 2015 Keilor Downs

MARY ANTONIETA TOMAŽIČ

r. 24. 01. 1962 v Italiji
u. 10.10.2015 Heidelberg

ANTON (TONY) KRISTAN

r. 10. 01. 1927 Pivka
u. 15. 10. 2015 Bayswater

JOŽE GRANDOVEC

r. 16. 05. 1930 Trstenik, Šentrupert na Dolenjskem
u. 20. 10. 2015 St Albans

MARTIN URŠNIK

r. 09. 11. 1931 župnija Črna na Koroškem
u. 25. 10. 2015 Dandenong South

SLAVKO ALOJZ PLUT

r. 17. 10. 1946 Matkovec, Bela Krajina
u. 25. 10. 2015 Geelong

BERTO (ROBERT) BAČIĆ

r. 03. 06. 1937 Paz pri Pazinu, Istra, HR
u. 27. 10. 2015 Melbourne

IVANKA HRVATIN roj. FIDEL

r. 29. 04. 1934 Sušak, župnija Jelšane pri Ilirski B.
u. 29. 10. 2015 Taylors Lake

EMIL HRVATIN

r. 21. 08. 1928 Trpčane, župnija Podgraje
u. 31. 10. 2015 St Albans

ROSA OGRIZEK roj. KRNEL

r. 11. 03. 1937 Radohova vas pri Pivki
u. 01. 11. 2015 Kew

MARIJA CIMERMAN roj. KOSI

r. 28. 02. 1925 Hranigovci, Sveti Tomaž pri Ormožu
u. 11. 11. 2015 Dandenong North

ALEKSANDER BON

r. 10. 11. 1955 Pivka
u. 11. 11. 2015 Dingley

MARIJA PENKO roj. SEDMAK

r. 06. 10. 1937 Zagorje na Pivki
u. 16. 11. 2015 Glen Waverley

RUDOLF (RUDI) ISKRA

r. 12. 06. 1934 Zabiče, župnija Podgraje
u. 19. 11. 2015 Melbourne

MARIJA OPPELT OPPELLI roj. RUDEŽ

r. 26. 08. 1924 Opčine pri Trstu
u. 28. 11. 2015 Greensborough

EMIL FATOVIĆ

r. 14. 8. 1937 Ugljan pri Zadru, HR
u. 30. 11. 2015 Heidelberg

V Matici pokojnih še ni bilo zapisa:**ALOJZ KRUŠEC**

r. 22. 05. 1941 Nova Lipa, Vinica v Beli Krajini
u. 24. 05. 2013 Morwell

WESTERN AUSTRALIA (WA)**JANEZ (IVAN) DODIČ**

r. 1924 Pregarje
u. marec 2014

DARINKA GOLJA

r. 8. 1. 1918 Srednje pri Kanalu
u. 22. 9. 2014 Perth

JOŽEFA ZIDAR roj. PUHNER

r. 8. 12. 2014 Zgornja Ščavnica v Slov. gor.
u. 30. 12. 2014 Quinns Rocks

MARIO ROJC

r. 18. 5. 1942 Trst
u. 7. 1. 2015 Perth

JOŽE KLARIČ

r. 11. 11. 1920 Istra
u. 21. 1. 2015 Perth

MARJAN PREDOVNIK

r. 5. 7. 1932 Nazarje v Savinjski dolini
u. 4. 2. 2015 Perth

SILVO BEZGOVŠEK

r. 24. 12. 1923 Litija
u. 10. 3. 2015 Subiaco

MARIJA ZORZUT roj. SKOLARIS

r. 29. 4. 1922 Vipolže
u. 19. 6. 2015 Perth

ANKA FURLAN

r. 17. 7. 1932 Črni Vrh nad Polhovim Gradcem
u. 18. 8. 2015 Perth

VIDA TAVČAR roj. VOLARIČ

r. 22. 10. 1929 Kobarid
u. 3. 9. 2015 Perth

TASMANIA (TAS)**PEPCA LAHARNAR**

r. 15. 12. 1929 Slovenija
u. 3. 6. 2014 Hobart

IVAN CENIN

r. 23. 6. 1926 Boršt pri Cerkljah ob Krki
u. 19. 1. 2015 Hobart

MARICA ŠUSTER

umrla 2015

PETER SINKO

umrl 2015

SLOVENIJA**DRAGO ZOREC**

r. 4. 5. 1945 Placar pri Ptuj
pogreb 20. 1. 2015 Ptuj

ANTON (TONE) SLAVIČ

r. 27. 2. 1927 Maribor
u. 11. 3. 2015 Maribor

BOŽIDAR KOS

r. 3. 5. 1934 Novo mesto
u. 28. 3. 2015 Brežice

MARJAN ZUPANEK

r. 6. 8. 1938 Celje
u. 22. 8. 2015 hrib Mrzlica, Posavje

pater EVGEN (AVGUŠTIN) KETIŠ OFM

r. 4. 8. 1929 Osek, Sv. Trojica v Slov. goricah
u. 6. 10. 2015 Izola

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: vca@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanica: Helena Drnovšek - Zorko
Prva svetovalka: mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBTSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600

E-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do
12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9459 2163.

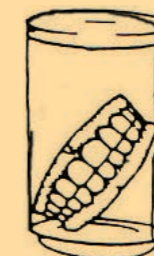
Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.**STAN KRNEL**

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

PHONE: 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155

Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

V nedeljo, 29. 11. 2015, je bil v Kew krščen Noah Dimitrios Papadimitriou.

Amelia Michelle Tjahjadi je bila krščena 29.11.2015.